

Délibáb

2. SZÁM

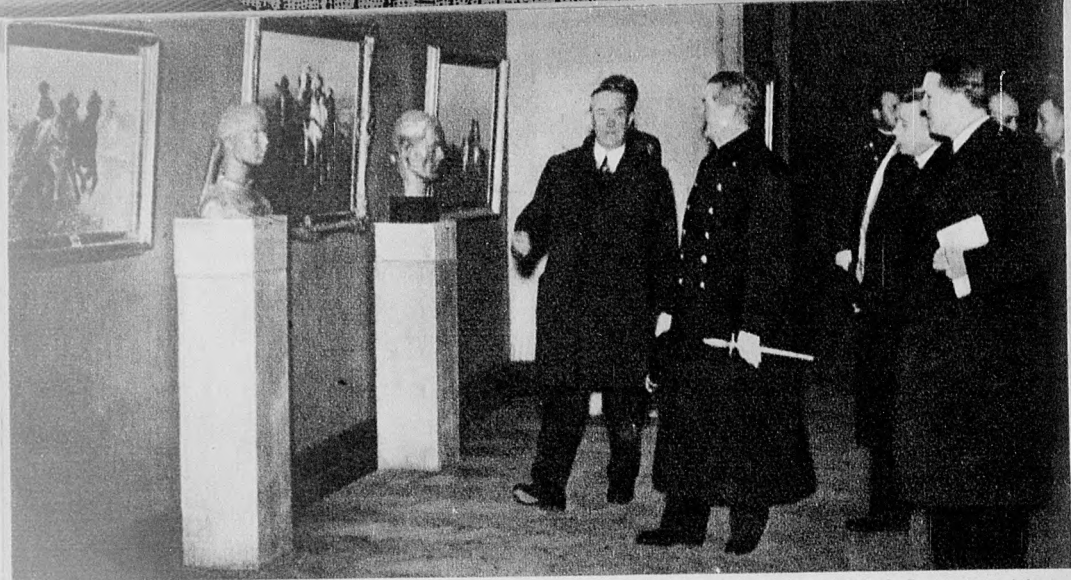
14
FILLÉR

**AZ ELSŐ
BÁLI ÉJSZAKA**

(Doroyne felv.)

RÁDIOMŰSOR
JANUÁR 14 - 20-IG

A Főméltóságú Kormányzó Ur látogatása a Műesarnok Horthy-kiállításán (MFI felv.)

A Mész első
tanfolyamá-
nak megnyil-
tása. Dr. Gidó-
falvy beszél.
Mellette Plu-
hár István
(Schäffer felv.)

Zajlik a
Duna...
(To-ll felvétele)

14
FILLÉR

Délibáb

Színházi hetilap

Felölös szerkesztő:
BIBÓ LAJOS

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 1 pengő 80 fillér, félévre 3 pengő 60 fillér. Biztosítással kombinálva negyedévre 2 pengő 60 fillér, félévre 5 pengő 20 fillér, egy hónapra 90 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 14 fillér. Franciaországban Frs. 1.50, Jugoszláviában 2 dinár, Romániában 7 lei.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII. Dohány uca 12. Telefon: 14—23—39, 14—23—50.
Postatakarékpénztári befizetési lap száma: 9244.

Az Operaház új rendezésben hozta színre Strauss János örök-szép operettjét, a „Denevér”-t

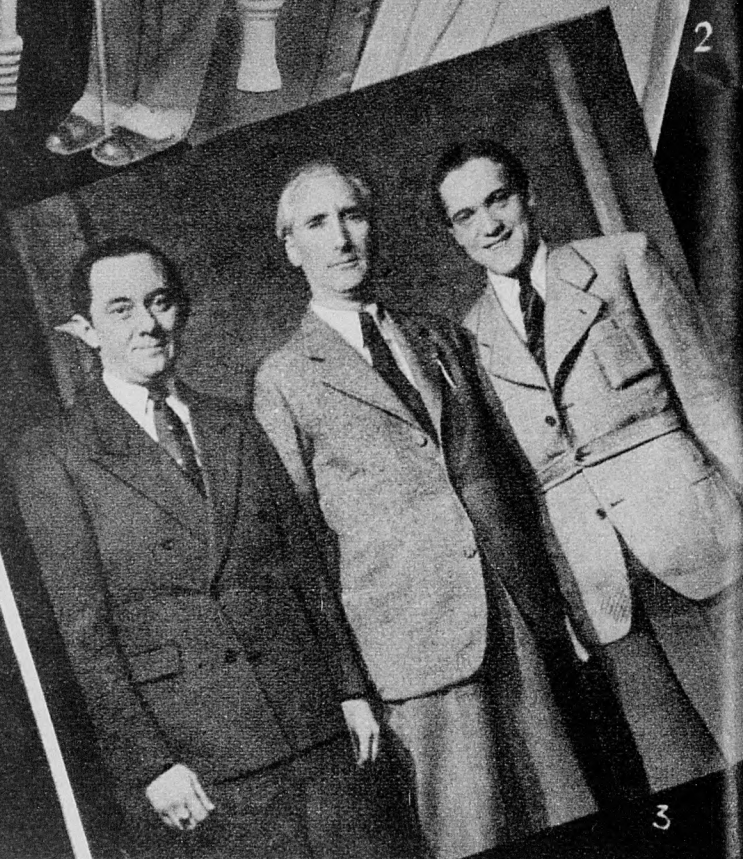

A két fő női szerepben Osváth Júlia (Rosalinda) és Orosz Júlia (Adél) aratott sikert
(Vajda M. Pál felvételei)

Caesar

A Nemzeti Színház új darabjának próbájáról. (Forzано: Caesar.) 1. Maklár, Lehotay, Gózon. 2. Eöry Kató, Berky Lili. 3. Páthes, Táray, Szabó
(Wellesz felv.)

Víg özvegy

A Városi Színház a Lehár-
ciklus kapcsán elsőnek a
Víg özvegyet tűzte műsorra.
Az örökszép melódiák, a
kedves szöveg és a pom-
pás előadás teljes mérték-
ben meghódította a közön-
séget. Képeink a darabból.
1. Kovács Ilonka, Angyal-
Nagy Gyula, 2. Kondor
Ibolya, Márkus Lajos. 3.
Misoga László és Fodor
Artur

Adele Krohl (Tobis film)

Uray Tivadar kapta meg az ezidei Greguss-díjat. Ez a hír általános örömet és meglepődést keltett. Uray Tivadar ugyanis, aki az ország első színházának, a Nemzetinek egyik kitűnősége, nemesak mint színész kiváló, hanem mint ember is egyike a legrokonszenvesebbeknek, legszeretettelőbbeknek. Uray

azok közé az emberek közé tartozik, akiknek nincs is ellensége, aki valóban csak a színpaddal kapcsolatosan hallat magáról, akinek nincsenek afférjei, akinek a színpadon kívül alig van magánélete. Azaz dehogyan is nincs magánélete a mi kitűnő Urayknak. Van szenvedélye a színpadon kívül, még pedig elég nagy szenvedélye. Erről a szenvedélyről talán le sem tudna mondani. Ez a szenvedély a biliárdozás. Uray ráérő idejében, ami ugyan nem sok van, szenvedélyesen biliárdozik. Természetesen ebben is nagyon tehetséges, úgyhogy bármelyik biliárdbajnokkal fölvehetné a versenyt.

Nagy megtiszteltetés érte a napokban az egyik fotoriportert. A Nemzeti Színház nagy művésznöje, Bajor Gizi hívta fel telefonon. A fotoriporter majd elájult a boldogságtól, amikor a jólismert és annyira megszodált hangot hallotta a telefonon, amely ezúttal nem a színpadról szólt, hanem a telefonban s amelyet ezúttal nem a nézőtér hallhatott, hanem csak a fotoriporter. Bajor Gizinek megjelent a Délibábnan egy fényképe, amelyet a fotoriporter készített, ennek a felnagyított kópiáját szerette volna megcsináltatni, ezért hívta fel a fotoriportert. A fényképész persze össze-

Uray Tivadar átveszi a Greguss-díjat (Falus felv.)

Délibáb

szedt
siker
másr
házb
gyítá
—
én a
meg
felaj
—
sége,
könn
neve
ha
bárk
A
egy
fizet
—
D
vett
Zrin
nap
köny
—
A
„Az
felva
a cí
egy
a m
zolt

szedte minden tudását és egy rendkívül jól sikerült megnagyított kópiával jelentkezett másnap a színész nő öltözőjében, a Kamaraszínházban. Bajor Gizi meg volt elégedve a nagylással és megkérdezte, hogy mivel tartozik.

— Semmivel — mondotta a fotóriporter, — én a fényképet tiszteletem jeléül csináltam meg és most ugyanolyan tisztelettel díjitalanul felajánlom.

— Hiszen magának a fotografálás a mester-sége, maga abból él, tehát megtiltom, hogy könnyelműsködjék — mondotta Bajor Gizi nevetve. — A képet csak akkor fogadom el, ha ugyanolyan árat fogok fizetni érte, mint bárki más fizet egy nagylásért.

A fényképész kénytelen-kelletlen mondott egy árat, aminek Bajor Gizi azonnal kifizette a — dupláját.

Dayka Margit a napokban két könyvet vett meg. Szentmihályiné Szabó Mária: Zrínyi Ilona és Eszterhás István: Három nap a pokolban című könyvét. Mind a két könyv nagyon tetszett a kitűnő művésznőknek.

A Pesti Színházban most került színre „Az utolsó pillanat” címmel három egyfelvonásos. Az egyiknek „A Jeherrózsás úr” a címe. A darab tartalma röviden az, hogy egy idősebb gavallér bemegy egyik napon abba a mulatóba, ahol ifjúkorában sokat szórakozott s ahol valamikor nagyon szerelmes volt

A pesti társaságból: Eszterházy Marietta grófnő (Grobly foto)

Nem kell meglepődni. Ez a kép nem fegyvereket ábrázol, hanem két kedves komikust, Sárossy Andort és Pethes Ferencet a „Bolond lyukból bolond szél fúj” című operettben (Wellesz felv.)

egy fiatal, gyönyörű láncosnőbe. A mulatóban összehesül egy idős virágárosnővel, akinek jellemli ezt a régi szerelmet, nem tudván, hogy az öreg virágárosnő nem más, mint az ő volt szerelme, a valamikor oly szép, fiatal láncosnő. Ennek az egyfelvonásosnak a darab kvalitásán kívül igen nagy érdekessége az is, hogy a történet, amint mondani szokás, valóban „az élelből van merítve.” Ez a történet pár évvel ezelőtt szóról-szóra megtörtént Pest egyik ismert mulatóhelyén. A főhős pedig egy ismert színházi ember.

Nemsokára minden színlapot gyanakodva kell fogadni. Vajjon tényleg a szerző, akit a színlap jelez, azonos a darab szerzőjével is. Kezdődött a dolog az Andrassy Színházban. A „Finom kis család” című bohózatot Crosier francia szerző írta — jelzi a színlap. Hát nem Crosier írta a darabot, és nem francia szerző. A bohózatot a mi nagyszerű Vaszary Jánosunk írta, aki remélhetőleg még sok-sok éven keresztül fogja írni mulató-ságos darabjait a változatosság kedvéért, reméljük, ezután a — saját neve alatt is. A Vig-

A pesti társaságból: Borufka Lili házibálján

(Jakab felv.)

színház Aszlányi Károly darabját hirdeti. A korán elhunyt nagytehetségű fiatal író valóban elkészítette a darabot, de csak vázlatban, a megírásában már megakadályozta a szerzőt oly tragikus hirtelenséggel bekövetkezett halála. A darabot persze Aszlányi tökéletes scénáriuma alapján ketten írták. Hegedűs Tibor és Zágón István A Városi Színház a „Tiszteséges Anna” című operettel aratott nagy sikert. A zenét Sándor Jenő szerezte, akit

igazán nem kell bemutatni. Több pompás operett és sok-sok nagyszerű zeneszáma jelzi az ő kivételes zeneszerzői tehetségét. A szövegíró azonban a színház elhallgatja. A szöveg is nagyon ügyes, friss, mulatságos. Tekintve, hogy a színház senkit nem nevez meg szerzőként, mi sem fedjük fel a titkot. Csak annyit árulunk el, hogy a szöveget egy ismert kabarészerző írta. Hogy ki, az maradjon továbbra is „rejtély”.

Budapest két kitünő kabaré-varletéje most mutatta be új műsorát, amelyek tetszettek. Jelenetek a Komédia egyik kis színdarabjából. Heltai, Barna Anel, Pető, Szalay, Ditrói Ica

Medgyaszay Vilma a Komédia műsorában

Dolly Hopkins, a Kamara Varleté táncos sztárja

Szende Besz, Libertini Éva a Kamara Varleté egy kis tréfájában

Mit jósól
az ólom?

jesen a keresztény hit tisztító hatására sem. Az új hittel új szokások kerültek elő, amelyek alapján elsöpörték a régieket, de a hosszú téli estéken, ahogy a falusi ember is megpihenhet az eszteni-robot után, szívesen idézik játékokkal, szokásokkal egy hajdani, századokkal előbbi világ emlékét. Játék ez, elsősorban, egy kis szórakozás (kinálkozik a szó: színház) s ha némi hit támasztja is alá, az sem más, hogy Jó és Rossz tarkítja az életünket, a jót tehát őrizzük meg, a rossz ellen védekezzünk.

Karácsony, Szilveszter napja, Újév, Vízkereszt, Húshagyókedd, Gyertyaszentelő, a tél pirosbetűs pihenői mind, mind őrzi egy-egy kedves szokásnak, hozzájuk fűződő elképzelésnek emlékét. Legdúsabb talán az évforduló műsora. Az 6-év temetése, s az új születése a babonák, szokások végtelen sorát foglalkoztatja. Hisz maga a Karnevál sem egyéb, mint egy hatalmas, színes temetési forgatag az elhalt esztendő sírja fölött. A percmutatót leső fiatalok, akiknek szájuk összeér a Szilveszter éjféli

Fenn a téli levegőben repülőgép berreg, áramvonalas sínautó hasítja a levegőt, a táviródrót versenyt kattog a széllel, a Nagy Jánosok és Kis Istvánok portáján a rádió dudol altatót, s a faluvégen valaki — Lucaszéket farag! Óvatosan, vigyázva, hogy senki meg ne lássa, kevés az idő, tizenhárom szűk nap, karácsonyra állnia kell a széknak, ha valaki látni akarja a falu boszorkányait. Nehéz munka, tizenháromféle fa kell hozzá, mindennapra más-ik, de megéri. Nem kell annak félnie, aki karácsonyi mise idején meglátta a Luca-székről a boszorkányokat, nem fog rajta a rontás, a szemmelverés, a betegségek. Tudja ki az oka s tud is ellene védekezni — ellenrontásokkal!

Igy szól a néphit, az egyik legkedvesebb falusi babonáról s érkezhettek századunk minden válogatott csodája, Luca-napján minden csöpp faluban neki-lát valaki a faragásnak.

Ha országszerte el is mult az ősi hit világa, itt-ott mégis élnek emlékei a táltosok, garaboncok fel-felvillanó alakjaiban, melyek ki nem mulhattak tel-

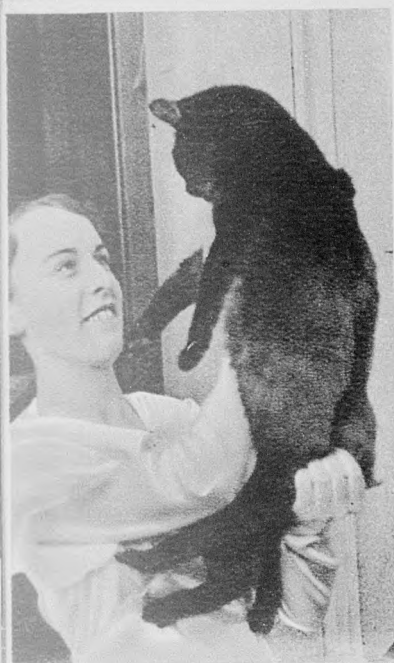
Szilveszteri „boszorkányégetés”

Délibáb

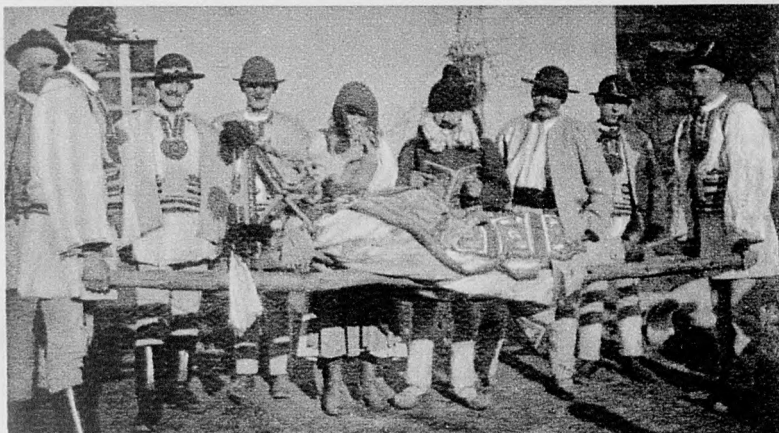
Az óesztendő kivetése egy dunántúli faluban

Újév reggelén
a fekete maes-
ka is szeren-
esét jelent

Az
észterdő
temetése

s talán megis esdekelné a derék állatot, hogy kedvében járjon.

Hogy mennyi a hit a babonákban, s mennyi az emlék, a megszokás csupán, az egyén és vérmérséklet dolga. De abban a pillanatban, amikor a babona népszokássá nemesedett, megérdemli, hogy az a kultúra is tudomást vegyen róla s ápolja, amely ugyanazt, mint „ostobaságot” irtotta. A szerencsepatkó nem váltotta meg a világot s a pénteki nap, vagy tizenharmadika sem hozott szörnyű veszedelmeket még senkire, de az ember, aki borzongani s örülni tud ezeknek a játékoknak, örök gyermek, s ezért már jutalmul megérdemel egy — szerencsepatkót!

Kandi természete pedig, amely a jövőt kutatja a kiöntött ólomban, emberi s tisztességesen őszinte abban, hogy elégedetlen — a jelennel!

üdvös sötétségben, talán nem is sejtik, hogy valamikor ugyanezért a küszöbre kellett állaniok a fiatal pároknak, fagyöngy alá, s akkor biztos volt, hogy az újév meghozza az egybekelésüket. A röpke szilveszteri csók biztató előleg volt, s egy ide nem illő szóval: garancia.

Faluhelyen ilyenkor pörgetik a gyermekek a tűzkereket, ami megint csak leányt-legényt forgat össze, — legalább is igéri — az új esztendőre. [Sok szépet, jót adhat az újév, de sok rosszat is. Védekezni kell hát ellene előre. Karácsony szombatja a veszedelmes nap. Délmagyarországon, faluhelyen annyi fél dióhéjat tesznek ezen az éjszakán az ablakba, amennyi a családtagok száma és színiig töltik vízzel. Akinek a dióhéjából másnapra kiapad a víz, leghamarabb hal meg a következő esztendőben. Persze, az egészséget is biztosítani illik a jövő-esztendőre. Ezért esznek diót karácsonykor, a „gilva” veszedelmei ellen, s a nagyvárosok derék diósbeigli fogyasztója nem sejtik, hogy karácsonykor ugyanez ellen védekeznek, — modernebb kiadásban. Ugyanígy a mák is a védekezés céljait szolgálja — népies formában — a boszorkányok ellen, akik karácsony napján űzőbe vehetik szerencsétlen leleplezőjüket.

Szilveszter éjjelén ólmot önt a falu is, város is. Nagy titkokról van itt szó, a jövőt fejt, kutatja vele a babonás hit, épúgy mint a viaszöntéssel, habár az utóbbi a jövő évi termésről bizonykodik inkább. A tavasz és nyár titkait, érkezését és hasznát kutatja a legtöbb babona. A híres medvebabonákkal is a tavaszi vetést félti a gazda,

Lucaszék

Délibáb

Kezdődik
a esata

AKI MER, AZ NYER

A pesti családok gondokkal teli otthonán kívül van a pesti nőknek egy másik otthonuk is. Ez az otthon a bridzsszalón. Aki nem bridzsel az nem tudja, hogy milyenek a bridzshölgyek, a bridzsurak és a bridzsszalón általában. Most itt bemutatjuk.

Látogatásunkat az egyik legelőkelőbb bridzsszalónnál kezdtük. Tulajdonosa előkelő úriasszony. A szalónban legalább tíz asztalnál ülnek és játszanak.

A levegő forró és hár a beszélgetés szigorúan tilos, kivéve a bemondásra vonatkozó megjegyzéseket, mégis hallunk néha, legalább is időnként a hölgyek kalapjának formájára és a ruhák fazónjára vonatkozó megjegyzéseket.

— Édesem, igazán remekül nézel ki. Ez a ruha téged karcsúvá tesz — mondja az egyik jó barátónő.

— Drágám, tudod, hogy a kalapod határozottan fiatalít? Én a te helyedben mindig ezt a formát hordanám — halljuk a választ.

Zajlik a játék. Osztanak. Mindenki druk-

Melyik
pár lesz
a győztes?

kol, hogy jó lapot kapjon. Bárcsak sok jó lapja lenne. Megnézik a kártyákat. Kezdődik a licit. Állítólag akadnak olyanok is a bridzstársadalom tagjai között, akik ilyenkor alapos „körültekintéssel” játszanak. Azaz bemondás előtt szépen meggyőződnek a szomszédok lapjából elgondolásuk helyességéről. Csak azután, mikor már biztosak tervükben,

Egy kedélyes bridzssarok

Sűg a kible

szokását is általánosítanánk, aki vita esetén mindég egy nyomtatott cédulát mutat csak a vitatkozó feleknek:

— Igazad van! — mondja a cédula felírása.

A vitatkozók között érdekes típusokat találunk. A hangosan kiabáló vitatkozókat, valamint csendben dülő-fülő játékosokat. Ez az utóbbi véleményét ritkán nyilvánítja. Már szinte

akkor mondják be az általuk játszandó szint. Természetesen ilyesmi itt egészen kizárt dolog.

Vitatkozás nem szokásos errefelé. Bár hallottunk olyasmiről, hogy ez is előfordulhat.

— Miért nem tetted ki a királyt előbb? — hangzik a nem éppen barátságos hangú kérdés.

— Biztosan kevesebbet buktunk volna, sőt meg is csinálhattuk volna a pártit, ha nem így kezdsz — csattan fel egy női hang. A férfiak a lehetőség szerint lovagiasak. De nem mindig. A bridzs az életre-halálra megy.

Angliában a nálunk szokásos rendszerrel szemben, azaz, hogy a négytagú társaság tagjai közül csak az egyik tag számol, mind a négyen „írnak”. A blokk tetején olvasható felirat talán nem is minden ok nélkül figyelmezteti a játékosokat:

kék és zöld a magában összegyűjtött méregtől, de hogy ő vitatkozzon? Ugyan kérem, arról szó sincs. Hogy tetszik olyasmit elképzelni.

Sokan szeretik a változatosságot. Mindég másokkal, új emberekkel szeretnek játszani. Ellentétük a „fix”-ek, akik mindég ketten együtt veszik fel az ellenféllel a küzdelmet. Barátságuk és a vitamódjuk nem egyforma. Szívesen játszanak együtt, mert már nagy-szerűen megértik egymást. Szinte egymás gondolatát is ismerik.

Nemcsak bridzsszalónokban, hanem klubokban, kávéházakban, éttermekben is nagy tábora van a bridzsnek. A klubok tagjai most mind szorgalmasan treníroznak. Készülnek a január közepén megtartandó országos bridzsbajnokságokra. Játékosaink nagy-szerű felkészültségben várják, mikor vehetik fel a küzdelmet a külföldi játékosai-val. Hiszen nemcsak Európában, de világviszonylatban is igen előkelő helyet foglalnak el a bridzsversenyeken. Sőt maga az amerikai Culberthson, a világ bridzsdiktátora is maga után a magyar játékosokat tartja a világ legjobb bridzselőinek. Ez pedig igazán nagy szó. L. M.

**Nőnélküll
römiküzdelem**
(Wellesz
felvételek)

Az utolsó parti

— Don't argue! (Ne vitatkozz.)

Nem tudom, nem volna-e lehetséges, vagy hasznos nálunk is hasonló feliratú bridzsblokkokat gyártani. Az is egészen hasznos újítás volna, ha a pesti társaság egyik igen előkelő tagjának, egy magas állású úrnak

Irta: CSOMORKÁNYI PÁL

Hubay Péter, a büntetőtörvényszék ügyésze sétálva haladt a Múzeum körúton. A langyos őszi estében szemlélte a fényesen megvilágított kirakatokat. Mit vegyen születésnapi ajándékkul a feleségének, Szándikának, aki holnap lesz harminchárom éves? Mit vegyen neki? Pénze nincs sok — pedig a legkülönb ajándékokat is megérdemelné a drága lélek.

Bár ő, a férfi, igazán boldog sohasem volt Szándikával. Nagy lelki és testi különbségek vannak közöttük. Sem szellemileg, sem fizikailag nem illenek össze. Ő mindig nagyszámú, nagyszándékú ember volt, az ma is, Szándika ellenben maga a nyárspolgári igénytelenség, a családiás szerénység. Ő, a férfi, a testével is feltűnően kimagaslik az emberek közül, másfél fejvel magasabb az átlagférfiáknál, hatalmas megjelenésével mindenütt tiszteletet és meghunyászkodást ébreszt. Szándika neki csak a melléig ér, egyszerű, csinos, szürke kis úrnő, alig észrevehető valaki... Hubay Péter önmaga előtt sohasem tudta letagadni, hogy Szándikát inkább csak a hozományáért vette el feleségül. Igaz, hogy mélyen meghatotta és elragadta a Szándika elomló szerelme, de ő ezt igazi szerelmelemmel viszonzni nem tudta soha.

Tizenöt éves házassága alatt sokszor álmódzott méltó nőről, akinek a lelke felérne az ő lelkéig, szája a szájáig. Micsoda suta a sorsa, hogy soha, soha ilyen nőt nem talált! Imho!, két éve már túl van a negyvenen, hajában, bajuszában hetenkint több eggyel-eggyel az ősz szál, szeme alatt a finom ráncok szaporodnak. Még tökéletes férfi, de maholnap!...

Sóhajtott befelé, a szíve felé. Tétova léptekkel haladt, gondolatok hullámain ringva. Szándika, jámbor kis feleség, egészen a tiéd soháse voltam...

Az ivlámpák s a kivilágított boltok fényvel árasztották el az utcát. Emberek áradata hömpölygött a kirakatok előtt. Hubay elhatározta, hogy gyűrűt vesz Szándikának, platinába foglalt briliánsal. Lépései határozott irányt vettek. Az öreg Vidákovics ékszerész nevezetes boltja felé haladt.

Déliabál

Azonban egyszerre megtorpant. Mintha tűz esett volna elébe valahonnan a magasból. Megállt, mintha valami néma parancs szegeződött volna a szívének. Asszony állott előtte a fényben, az ékszerbolt melletti virágüzlet kirakata előtt. Asszony állott előtte az utcán — talán éppen az az asszony, akiről gyermekifjúsága óta sokszor, sokszor álmodott: nagy, deli, ragyogó nő, finom és karcú s mégis hatalmas jelenség.

Miféle csoda ez? El-e, vagy képzeleti teremtmény?

Mintegy varázslatban, a nő felé lépett, talán hogy hozzáérjen s megkérdezze: Igaz?

De a nő megmozdult. Bement a virágüzletbe. Ott ismerősként üdvözölték, ülésel kínálták, s ő csak állt, sötét ruhájában ragyogón, királyian. Hubay a profilját látta, nézte lenyűgözve, kívül az üvegajtón. Ki vagy? — dobolt benne az ámulat és a megrendülés, — ki vagy te, asszony, én párom, s kerestél-e már engem? Kerestél bizonyosan!...

— Fél hat — mondta valaki hangosan az utcán, a járókelők között.

Hubay megrezzent. — Sietnem kell — gondolta. — Csak hat óráig van nyitva az ékszerészbolt... Sietek. Ez a csodálatos asszony ittmarad a virágok között, addig bizonyosan ittmarad, amíg én visszajövök ide, mert látni akarom még, mert szólni akarok hozzá!...

Az öreg Vidákovics egész halom gyűrűt rakott ki elébe. Segéde nem volt, maga szolgált ki a kicsiny, de gazdag boltban.

— Ez mind remek darab, bátran ajánlhatom bármelyiket.

Hubay idegesen válogatott. Egyenként kellett szemügyre vennie a drága ékszereket. Lassú, mély lélegzetvétellel igyekezett fékezni a forró izgalmat, ami az ereiben lüktetett.

Nyílt az ajtó.

— Csókolom a kezét — hajlongott az öreg boltos arrafelé. — Méltóztassék helyet parancsolni. Csak egy perc türelmet kérek.

Ő jött be, a nagyszerű asszony.

Hubay Péter, félig arrafordított arccal,

szinte megdermedt. Mi ez? Miféle játéka, milyen csodás akarata ez a sorsnak, a végzetnek? Hát igaz? Hát csakugyan ez volna a nő, aki után húsz éve vágyott? Ez volna a remek asszonypéldány, aki az ő számára, családias önfeláldozásáért, elégtételül rendeltetett? Ó, szépséges asszony! Miféle titokzatos erő vezetett most ide téged?

A nőre is, mingyárt az első pillanatban feltűnő hatással volt a férfi, aki éppen olyan rendkívüli jelenség volt, mint ő. Kettejük nagyszerűsége bárhol és bármikor lenyűgözte volna egymást.

— Parancsoljon helyet — udvariaskodott tovább is Vidákovics.

Bordó bársonyhuzatú kis széket tolt az üvegtetejű kiszolgálószekrény mellé s az asszony leült oda. Szemén és száján érezte a tőle két lépésre álló tekintetének zavarban és ámulatban megvillanó tűzét s hol pirult, hol megsápadt.

— Ezt a remek kis gyűrűt különösképpen ajánlanám — beszélt az ékszerész.

Hubay kézbe vette a gyűrűt. Lassan, komolyan kezdte vizsgálni, de közben kénytelen volt folyton csak a nőre gondolni. Mit tegyen? Meg kell vele ismerkednie!

Beszéltetett Vidákovicscsal a gyűrűről, majd félszemmel újból és újból a nő felé pillantott. Láta, hogy az elmerül az üvegszekrényben felhalmozott ékszerek nézésében, elmerül a gyönyörködésben.

Aztán egyszerre észrevette, hogy az asszony valami különös mozdulatot tesz. Elképzelhetetlen, hihetetlen volt ez a mozdulat. Az asszony valamiképpen felnyitotta az üvegszekrény tetejét, Felnyitotta s most bele-nyúlt keskeny, hosszú kezével. Éles, nyugodt szeme titokban a férfiakat vigyázta, ujjai pedig az ékszerek közé nyúltak, fehéren, remegéstelenül.

Hubay Péter kiejtette kezéből a gyűrűt. Önkénytelenül a nő felé fordult egész testével.

S a nő hirtelen fölegyenesedett ültéből. Tejfehérré sápadt s mintegy kihűlt arccal meredt Hubayra. Észrevette! — ez cikázott végig az egész testén.

Mint két megfagyott lángoszlop, dermedtek egymás ellen. Szemük riadt volt s tekintetük menekülést keresett.

A boltos megint felvette a gyűrűt s megcsillantotta a villanyfényben.

— Igen, ez a legszebb — ajánlotta buzgón... Semmit sem vett észre az előtte lappangó roppant feszültségből.

Az asszony végre meg tudott szólalni.

— Mingyárt... visszajövök... ékszerész úr — lihegte s mint a felhúzott gépezet, dermedten megmozdult és az ajtó felé tűnt, lassan, álomszerűen.

Amíg ki nem ért, amíg el nem veszett az emberáradatban, Hubay szédülő szemmel nézett utána. Akkor fellélegzett mélyen, mintha vízből bukkant volna ki.

— Hát akkor kifizetem a gyűrűt...

Gyorsan kifizette, amit az ékszerész kért érte. Sietett, Sietett a nő után.

A bolttól néhány lépés a villamosmegálló. Odament és meglátta, meglátta még egyszer a nőt. Ott állt magasan, a fényben tova-tűnő villamoskocsi Perronján. Fehér arcából visszavillant sötét szeme. Tekintetük egymásba csapott egyetlen pillanatra.

... Hubay Péter, amint idegeinek feszültsége engedett, testében és lelkében mintha megroskadt volna. Mintha tíz évet öregedett volna. A fényes, a nagy férfialom kiröppent az életéből örökre. Dermesztően hideg forgószél röppentette ki onnan... Kezét a kabátja zsebébe mélyesztve, megtapintotta a finom papírba csomagolt kis ékszertokot. Görnyedt háttal elindult hazafelé.

NŐI SZEMMEL...

Újévi malacpeesenyére vendégek voltak ebédre a kedves elszólásairól híres primadonnánál. Az egyik kezdő kis színésznő nagyon parfómós volt, annyira, hogy a művésznőnek hamarosan megfájdult tőle a feje. De azért nő, hogy megkérdezze, — hogy ha már használj parfómót, miért ilyen rosszat? Mire a kis színésznő a lehető legbűbajosabb mosolyával jegyzi meg: — Csodálom, — hiszen tőled kaptam edesem karácsonyra.

Néha az élet csinálja a legnagyobb és legsikerültebb bohózatot. A kedves, fiatal és most igen divatos bonviván mesélte: Karácsony este nevemre szóló gyönyörű virágkosarat hoztak, amit az inasom vett át és nem közölte velem a szóbeli üzenetet, hogy ki küldte a virágot. Boldogan megyek a telefonhoz, hogy a virágra erősített névjegy tulajdonosának megköszönjem. Beszélgetéseink során kiderült, hogy a barátom a

virágot másnak küldte, aki nem vette észre a virágra kötött névjegyet és azonnal küldte tovább hozzám. Nevetve jegyezte meg a jókedvű kedves színész, hogy jó lesz, ha ezt megírjuk, hogy ilyesmi többet ne fordulhasson elő, mert igen kellemetlen az ilyen hólabdászerű ajándékozás.

„Gyermek vagyok, gyermek lettem újra...” — ez az ének időszerű most, a nagy hidegben, — amikor is a divat túlzásait szerető hölgyek az uccát összecserélik a komoly téli síhelyekkel, — ahol az úgynevezett fejkötőt azért viselik (korra való tekintet nélkül...), hogy le ne fagyjon a fülük. Most a város tele van csupa öreg kisbabával, akik egy és két-fülű bársony és színes fejkötőt viselnek. (T. i. ez a viselet csak egész fiatal nőknek való.) Vajjon ezekből az öreg kisbabákból mikor fognak komoly felnőttek válni?

(pr. o.)

írüt.
tes-
ből.
ccal
zott
ned-
kin-
neg-
buz-
ötte
rés
der-
las-
t az
né-
ntha
kért
álló.
szer
ova-
ából
egy-
zült-
ntha
edett
pent
rgó-
ka-
a a
okot.
zre a
ildte
g a
ezt
dul-
lyen
a..."
deg-
erető
y téli
ötöt
...),
tele
két-
lnek.
knek
kból
r. o.)
báb

LA JANA,
a Tobis filmvállalat
művésznője

Magyar filmhíradó

Göbe Gábor egykor oly népszerű alakja nemsokára filmre kerül Durbints sógorral és a csavaros eszű Kátsa cigánnyal együtt. Gárdonyi Géza aranyos kedélyű falusi történeteiből Baja Benedek festőművész írta a forgatókönyvet és Ákom Lajos szerzett zenét a filmhez,

amelynek felvételeit György István rendezése mellett a Hunniában készítették.

A magyar híradók újabbán egy technikai újítással készülnek. A feliratok az eddigi kézírás helyett nyomtatott betűkkel jelennek meg a vásznon, ami a közönség számára a felirat könnyebb és gyorsabb olvasását segíti elő.

Csathó Kálmán „Fűszer és csemege” című vígjátékának filmváltozata elkészült. Az új magyar filmet Ráthonyi Ákos rendezte s főszerepeit Jávor Pál, Somlay Artur, Bihary József, Petheő Attila, Dénes György, Szörényi Éva, Vizváry Mariska és Hidvéghy Valéria alakították.

A „Hungária” című magyar propaganda-filmet bemutatták Hollandia nagyobb városai-ban s ugyanakkor az idegenforgalmi hivatalunk holland képviselője ismeretterjesztő előadásokat tartott Magyarország multjáról és jelenéről.

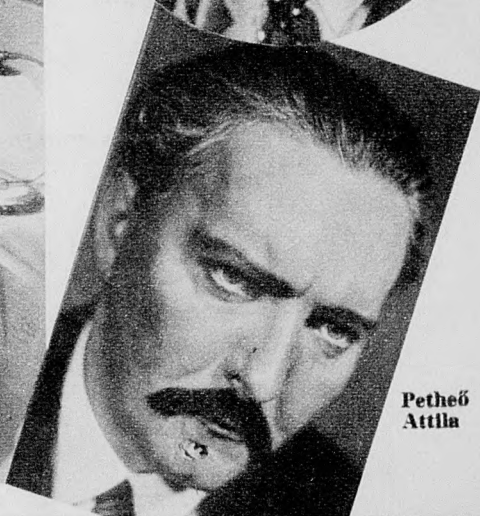
Somlay Artur és
Vizváry Mariska
a „Fűszer és
csemege” film-
változatában
is együtt
szerepel-
nek

Dénes
György

Szörényi Éva

Petheő
Attila

Hollywoodban

Elkészült a 11 éves Gloria Jean (Deanna Durbin utóda) első filmje

Deanna Durbin 18 éves lett s a részére már előbb írt gyermekfilmszerepek eljátszására, amint azt már megírtuk, a 11 éves Gloria Jean választották ki. A jól táncoló, szépen éneklő bájos leánykát New-York egyik varietészínházában fedezték fel s ezzel megnyílt számára a vagyonszerzés lehetőségének útja és most már minden nagyobb küzdelem nélkül érheti el a világhírnevet és népszerűséget. A hollywoodi lapok szerint a kisleány kitűnő színészhelyettesítő s a szerencsésjét megérdemli. Rövid ideig tartó próbafelvétel után el is készült első filmje, amelyből néhány kép már meg is érkezett Budapestre. A fiatal kis filmszillagnak a szakértők a legszebb jövőt jósolják. Nemcsak ragyogó hangja van, hanem született, ösztönös színészhelyettesítő is. Egy biztos, mire felnő, milliomos lesz, olyan honoráriumokat kap szerepeiért.

Gloria Jean barátinól — vel. Az alsó képen a sor közepén mosolyog (Universal-foto)

Az amerikai filmgyártás izlésbeli végleteire jellemző, hogy az egyik hollywoodi nagy vállalat filmet készít a legbonyolultabb lélektani helyzeteket boncoló „Pride and Prejudice” című világhírű regényből, másrészt pedig felújítja, illetve újra gyártja az olcsósikerű Nick Carter filmeket.

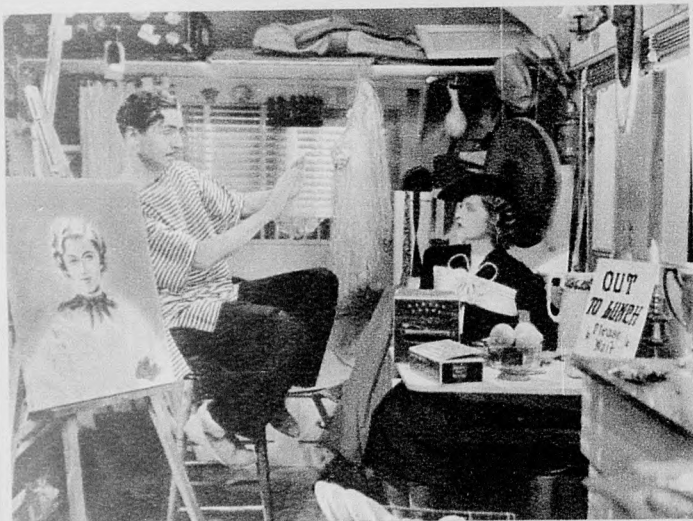
Clark Gable december végén súlyos hangszalaggyulladását kapott s orvosai hat hétre eltöltötték a beszédétől.

Hollywoodban a Fox vállalat hatalmas indiánfilmet készített, amelyben egy lángra borult országrész izgalmasan drámai története elevenedik meg az indián törzsek és a fehér harcai mögött. A filmben Shirley Temple is szerepel s a főszerepeket Randolph Scott és Margaret Lockwood játsszák.

Alfréd Préjeannak, a világhírű francia filmszínésznek, aki a nyugati fronton mint pilótatiszt hősi halált halt, most mutatták be a legutolsó filmjét Párizsban. A filmben egy herceg szerepét játssza, aki a Place de la Concorde forgatagában autókarambolt okoz s el-

Párizsban bemutatták Préjean utolsó filmjét

William Powell és Myrna Loy a műteremben (Metro fotó)

gázol egy magyar leányt. Később beleszeret a leányba s a film végén feleségül is veszi. A leány szerepét Dolly Mollinger alakítja.

Anna May Wong, a híres

Randolph Scott, egy indiánfilm hőse

(Paramount fotó)

hollywoodi kínai színész, aki rendszerint kalandos, egzotikus tárgyú filmekben

Clark Gable beteg

(Metro fotó)

szokott játszani, az R. K. O. filmvállalattól három új szerepre kapott szerződést.

Délibáb

A téli Balatonnál. Jégkorci mérkőzés

A Botond-nővérek

(MFI felv.)

HÁROM RÁDIÓKEDVENC

Lenkey Kornélia magyar dal-
énekesnő sikerrel énekelt a
kassai rádióban
(Kiss Pál felv.)

Kerényi György sikerrel éne-
kelt a pesti rádióban
(Párisi felv.)

Ilmiczky Ildikó, aki Mozart
bölcsődalát énekelt a rádió-
ban kitűnően
(Jeney felv.)

RÁDIÓMŰSOR

(január
14-20-ig)

Laurisín Irén
(Blahos felv.)

Vasárnap JANUÁR 14

BUDAPEST I.

8.00: Ébresztő.
Utána: Szózat.
Utána: Hanglemezek.
8.45: Hírek.

10—11.10: Római katolikus egyházi ének és szentbeszéd a terézvárosi plébániatemplomból.

A szentbeszédet mise közben Szunnyogh Xavér Ferenc bencés tanár mondja. Énekel a templom énekkara Kemenes Frigyes vezényletével. Orgonál Gergely Ferenc.

11.15—12.15: Evangélikus istentisztelet a bécsi-kaputéri templomból. Prédikál Szabó József győri lelkész. Énekszámok a dunántúli énekeskönyvből: 44., 38. és Himnusz. Énekel a budai evangélikus énekkar Koch István vezényletével. Orgonál Várkonyi Endre.

12.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.
12.30: A Budapesti Hangverseny Zenekar.

1.15: Hangképek a magyar ökölvívőesportbajnokságról.

Közvetítés a Városi Színházból, beszél Pluhár István. Hangfelvétel.

1.45: Hírek.
2.00: Hanglemezek.

1. Giordani: Caro mio ben, ária (Heinrich Schlusnus); 2. Mozart: Török induló (csembalósóló: Wanda Landowska); 3. Boieldieu: A fehér nő, ária (André d'Ankor); 4. Bishop: Kedves kis madár, ária (Galli-Curci); 5. Donizetti: A kegyenő, kettős a IV. felvonásból (Irene Minghini-Cattaneo és Lionello Cecil); 6. Boccherini: Allegro az A-dúr szonátából (gordonka: Pablo Casals); 7. Bellini: Norma, ária az I. felvonásból (Ezio Pinza); 8. Thomas: Mignon, ária a II. felvonásból (Toti dal Monte); 9. Verdi: Traviata, kettős a II. felvonásból (Apollo Granforte és A. Rosa); 10. Mouret: Sarabande (hegedű: Tossy Spiwakowsky); 11. Csajkovszkij: Onyegin Eugén — Lenszkij áriája (Charles Kullman); 12. Offenbach: Hoffmann meséje — Olimpia áriája (Miliza Korjus); 13. Debussy: La plus que lente, keringő (zongora: Walter Gleesking); 14. Puccini: Tosca, ária az I. felvonásból (Riccardo Straciarri).

3.00: Közvetítés a budafoki m. kir. állami pincegazdaság pincéjéből és a m. kir. szőlészeti-borászati szakiskoláról. Beszél Budinszky Sándor. Hangfelvétel.

3.45: A Váci Vox Humana énekkar műsora. Vezényel Sümegh Miklós.

4.30: „Magyar vidék magyar népe.” Visky Károly előadása. Közművelődési előadássorozat.

5.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Baslides Mária, az Operaház örökös tagja énekel zongorakísérettel.

5.45: „A prokonzul leánya.” Révay József előadása.

5.45—6.15: Lakatos Tóni és Lakatos Misi elgányzenekara. Közben

6.30—6.45: „Magyar művészet és műpártolás.” Ugron Gábor v. b. t. t., az Irodalmi és Képzőművészeti Tanács elnökének előadása.

7.10: Sporteredmények.

7.15: Hírek.
7.25: „Szeretni.”

Színmű három felvonásban. Irta: Paul Géraldy. Fordította: Szini Gyula. Rendező: Gyarmathy Sándor. Személyek: Helén — Bajor Gizi; Henri — Uray Tivadar; Challange — Rajnay Gábor. Hangfelvétel.

8.40: A Ruszin irodalmi est közvetítése a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből. (I. rész.) 1. Illiczky Sándor kanonok bevezetője; 2. Laurisín Irén énekel, zongorán kíséri Laurisín Miklós. Ruszin népdalok Laurisín Miklós feldolgozásában: a) Jedno menyí; b) Oj ne zato; c) Anfesera zvecsera; 3. Patakár Mária dr a ruszin zenéről ad elő; 4. Molnár Imre dr ruszinok kuruc dalait éneklí (Polgár Tibor feldolgozásában), zongorán kíséri Laurisín Miklós; 5. Simonffy Margit ruszin költők fordításából szaval.

9.30: Magyar tánclemezek.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, sporteredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Masseuet: Cld, balettzene (New Symphony zenekar, vez. Goossens). Hanglemezzel.

10.30: A Magyar Revü tánczenekar játszik.

11.00: Hírek német, olasz, angol és franczia nyelven.

11.20: Farkas Béla elgányzenekara muzsikál, Kalmár Pál énekel.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

11—12.00: Hanglemezek. I. rész: Jazzsámok. II. rész: Egyvelegek.

12.05—12.35: Levente rádióelőléra. A budapesti Ganz-gyári Levente Egyesület műsora.

3.05—3.40: A Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Fridl Frigyes.

4.30—5.40: A 15. honvédegyalagezred zenekara. Vezényel Fogarassy József.

7.10: Kamarazene hanglemezzel.

8.00: Hírek, ügétversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Gécey Barnabás zenekara tangókat játszik. (Hanglemezzel).

8.40: „Daloló asszonyok.” Kardos László dr előadása. A verseket elmondja Péchy Blanka.

9.05: Lovász Ferenc elgányzenekara muzsikál.

9.45: A Ruszin irodalmi est közvetítése a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből. II. rész.

10.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10.00: Egyházi énekek és szentbeszéd a premontréi rend kassai templomából. A szentbeszédet Anisich Oszkár dr mondja.

11.15: Hírek, heti beszámoló, műsorismertetés.

11.35: „Magyar költők a magyar katonáról.” Költemények. Előadja Schalkházy Lipót.

11.55: „Szerelem a zenében.” Hanglemezek.

12.20—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAS3 hívójeles adóállomáson, 15.370 kilocikluson, 19.52 méteren.

Délután 4—4.30 óráig.

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren.

Éjjel 1—2.30 óráig.

Igali Mészáros József
5.15 (Sebes felv.)

Hétfő

JANUÁR 15

BUDAPEST I.

6.45: Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Téli időjárás-jelentés a 18. századból.” Felolvasás.

10.45: „A kalandvággy és a magyarság.” Irta: Ambruska József. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Operettrészletek hanglemezeiről.

1. Heuberger: Operabál, nyitány (berlini filharmonikusok, vez. Kleiber); 2. Schubert—Berté: Három a kislány, dal (H. E. Groh); 3. Lehár: Vig özvegy — Vilja dal (Lilian Davies); 4. Kacsóh Pongrác: János vitéz, egyveleg (Cselényi József és Szedő Miklós dr); 5. Strauss János: Ezeregyéjszaka, keringő (berlini filharmonikusok, vez. Kleiber); 6. Eyssler: Dalkeringő (Peter Anders); 7. Offenbach: La Périchole, dal (Susanne Duman); 8. Straus Oszkár: Varázskeringő, dal (Richard Crooks); 9. Jacobi: Szibill, kettős (Szabó Lujza és Szedő Miklós dr); 10. Supé: Boccaccio, induló (berlini áll. opera zenekara, vez. Hansgeorg Otto); 11. Yvain: La dame en décolleté, románc (Tino Rossi); 12. Millöcker: Gasparone, canzonetta (Erna Sack); 13. Herbert: Red Mill, egyveleg (Victor operettegyüttes, vez. Shilkret).

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Országos Postászenekar.

Vezényel Eördögh János. 1. Kéler Béla: Rákóczi-nyitány; 2. Fígedy Sándor: Rondo és gavott; 3. Hanzsér Zoltán: Udvari bál, keringő; 4. Gounod: Faust, ábránd; 5. Bellini: Norma, nyitány.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Ártolyamhírek, placl árak, élelmiszerárak.

4.15: Diáklélőra.

„Híres magyar iskolák.” Marék Antal dr előadása a kassai és gödöllői premontrei iskolákról. Felolvasás.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: „Jeges halászat a Velencei tavon.”

Igali Mészáros József dr előadása.

5.45: A rádló szalózenekara.

1. Csajkovszkij: Január; 2. Adam: Ha én király volnék, nyitány; 3. Ziehrer: Keringő; 4. Doelle Fr.: Tangó; 5. Stephanidesz K.: Szerelmi keringő; 6. Szirmai A.: Alexandra, egyveleg; 7. Liszt: XII. rapszódia.

6.50: „Vissza kell-e szorítani a nőt a kenyéskereső pályáról?” Gortvay György dr és Mihelics Vid dr egyetemi tanár vitája.

7.15: Hírek.

7.25: Balázs Kálmán elgányzenekara.

7.50: „Amerika illemtant tanul.” Fedák Ágota előadása.

8.10: Az Operaház zenekara.

Vezényel Fridl Frigyes. 1. Rossini: Semiramis, nyitány; 2. Csajkovszkij: 1. szimfónia (Téli álmodozás); 3. Liszt: Consolations (hangszerelte Polgár Tibor); 4. Bartók: Magyar képek; 5. Siki: Magyar hangversenyrendő.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Pertis Jenő elgányzenekara muzsikál.

11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és eszperantó nyelven.

11.25: Delibes-hangverseny hanglemezeiről.

(A szerző halálának évfordulóján.) 1. Szilvia, intermezzo és keringő (berlini filharmonikusok, vez. Borchard); 2. Szilvia, pizzicat-polka (berlini filharmonikusok, vez. Borchard); 3. Coppélia, keringő (Galli-Curci); 4. Coppélia, szláv népdalváltozatok (szimfónikus zenekar, vez. Schmalstich); 5. Naila, keringő (Wilhelm Backhaus zongora); 6. Cadixi leányok, dal (milanói Scala zenekara, vez. Sabajno); 7. Coppélia, órakeringő (szimfónikus zenekar, vez. Schmalstich); 8. Lakmé, csengettyűária (Lili Pons); 9. Coppélia, mazurka (berlini filharmonikusok, vez. Borchard).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.50—7.20: Balázs Kálmán elgányzenekara.

7.25—7.50: Német nyelvoktatás.

Szentgyörgyi Ede dr előadása.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: „Rejtett önarckép.”

Irta: Dercsenyi Dezső dr. Felolvasás.

8.55: Táncelemezek.

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Szent László népe.” Sági Farkas István előadása.

11.20: Híres művészek hanglemezeiről.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.30: Szórakoztató és táncelemezek.

4.15—7.25: Azonos Budapest I. műsorával.

7.25—7.50: Német nyelvoktatás. Átvétel Budapest II.-ről.

7.50—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren.

Éjjel 1—2.30 óráig.

Előfizetőinket okvetlen kérjük, ha a lakás-címük megváltozik, hogy ezt lapunk kiadóhivatalának (Bpest, VII, Dohány ucca 12) jelentsék be.

Délibáb

Dr. Heigl László
Bp. II. 7.30
(Brunhuber felv.)

Kedd JANUÁR 16

BUDAPEST I.

6.45: Torna. Hírek.
Közlemények, Hang-
lemezek.
Utána: Étrend.
10.00: Hírek.
10.20: „Zrínyi, a szí-
gyetvári hős.”
Írta: Eörssy Júlia
dr. Felolvasás.

10.45: „Divattudósítás.” (Felolvasás.)
11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: „Blaháné híres dalai.”
Tóthné Mészáros Erzsébet énekel zongora-
kísérettel. 1. Németh János: Hűvös erdő;
2. Mátray Gábor gyűjtéséből: a) Estve jár
a hajdú; b) Kisütött a nap; c) Szőke kislány
megy a kútra; 3. Ábrányi Kornél átiratai:
a) Ha meghalok csillag leszen belőlem; b)
Isten tudja, hogyan lehet; c) Mikor a leány-
nak...; d) Mért nincsen minden háznak...;
e) Elmentem én a szőlőbe.

12.40: Hírek.
12.55: Pappné Kovács Edit zongorázik.
1. Beethoven: C-dúr rondo; 2. Chopin:
cisz-moll keringő; 3. Liszt: a) Szerelmi álmom;
(esz-dúr); b) Erdősongás.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.
1.30: A rádió szalonzenekara.
1. E. Fischer: Zenesorozat; 2. Losonczy De-
zso: Mozi-mozsik; 3. Gebhardt R.: Novella;
4. Lehár: Arany és ezüst, keringő; 5. Czinka
Panna nótája; 6. Polgár Tibor: Angolkeringő;
7. Jacobi: Leányvásár, keringő; 8. Eilenberg:
Galopp.

2.30: Hírek.
2.45: Műsorjelentés.
3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.
4.15: „Reform-konyha.”
Írta: özvegy Jungk Károlyné. Felolvasás.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.
5.15: „Visszamosolygó emberek.”
Keéky István csevegése.
5.45: Farkas Jenő cigányzenekara.
6.45: „Az élő történelem: Műemlékeink.”
Helyszíni közvetítés pécsi műemlékeinkről.
Beszél Joó Tibor dr. Hangfelvétel.
7.15: Hírek.

7.25: Az Operaház előadásának ismertetése.
7.30: Az Operaház előadásának közvetítése.
„Bohémélet.” Dalmű négy képen. Szövegét
írta Giacosa és Illica. Fordította Radó A.
Zenéjét szerette Puccini. Vezényli Ferencsik
János. Rendezte Nádasdy Kálmán. Személyek:
Rodolphe, költő — Pataky Kálmán; Schau-
nard, zenész — Maleczky Oszkár; Marcel,
festő — Palló Imre dr; Colline, filozófus —
Koréh Endre; Musette — Horányi Karola;
Mimi — Dobay Livia; Alcindor — Komáromy
Pál; Benoit, háztulajdonos — Toronyi
Gyula; Parpignol — Nagypál László; Financ-
ormester — Mally Győző; Egy finác — Ver-
mes Jenő; Gyümölcsárus — Gaál József.

Az I. felvonás után kb.
8.10: Hírek.
A II. felvonás után kb.
8.55: Hírek szlovák és ruszin nyelven, sport-
hírek.
A III. felvonás után kb.
9.40: Hírek, időjárásjelentés.
Az előadás után kb.
10.30: Azonos Budapest II. műsorával.
11.00: Hírek német, olasz, angol és francia
nyelven.
11.20: Bura Sándor cigányzenekara muzsikál.
12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.45—6.15: A földművelésügyi minisztérium
mezőgazdasági felőrája.
6.15—6.40: Francia nyelvtanítás.
Garzó Miklós dr előadása.
6.45—7.10: Ruszin hallgatóknak:
1. „Mit beszélnek a csillagok.” Oszuszk Mária
előadása. 2. Hanglemezek. — Peredacs dlya
podkarpatszkich szlusatelej. 1. Marija Oszusz-
kaja: Csto nam hovorjat zvidő. 2. Muzika
po gramofonnoj zapiszi.
7.30: „Amerikai furesaságok.”
Heigl László dr előadása.
8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.
8.25: Tanelemek.
8.50: Majthényi György elbeszélése:
1. „Szerencsés baleset.” 2. „A kövér leány.”
9.20: Rendőrzenekar.
Vezényel Szöllőssy Ferenc. 1. Lortzing:
Undine, nyitány; 2. Verdi: Alarcosbál,
egyveleg; 3. Huszka: Gül Baba, részletek;
4. Schmelling: Egy éj Toledóban; 5. Sándor
Jenő: Foxtrott a „Pentek Rézi” c. filmből;
6. Myddleton: A néger álma; 7. Armandola:
Cirkuszban, galopp.
Közben
10.00: Időjárásjelentés.
10.30—10.55: Szórakoztató hangszerszólók hang-
lemezről.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával.
(10-kor hírek.)
11.05: „A magyar irodalom szlovák fogadta-
tása.” Csapláros István dr előadása.
11.25: Moziorgonaszólók hanglemezről.
11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, mű-
sorismertetés.
12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.
3.25: A 21-ik honvéddalvezéred zenekarának
műsora. Vezényel Hadányi Antal.
4.15—5.45: Azonos Budapest I. műsorával.
5.45—6.40: A földművelésügyi minisztérium
mezőgazdasági előadásának átvétele. Majd
francia nyelvtanítás Budapest II-ről.
6.45—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorá-
val.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAS4 hívójeles adóállomáson. 9.125 kilo-
cikluson, 32.88 méteren.
Éjjel 1—2.30 óráig.

Lengyel Gabriella
9.10 (Vajda M. Pálj.)

Közvetítés a budapesti községi elemi iskola ifjúsági vöröskereszt csoport munkatársáról. A közvetítést vezeti Gecső Sándorné.

10.45: „Is, a tengerbe süllyedt város.”
Irtó Székely Pálma. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Hanglemezek.

1. Mozart: Nyitány olasz stílusban (K. 318., berlini filharmonikusok, vez. Benda); 2. Donizetti: Szerelmi bájtal, ária a II. felvonásból (Tito Schipa); 3. Berlioz: Faust elkárhozása — Margit románca (Yvonne Gall); 4. Dargomizsszkij: Ruszalka, kettős a III. felvonásból (Saljapin és Pozemkovszkij); 5. Gounod: Faust — Mefisztó szerenádj (Saljapin); 6. Bizet: Carmen — Habanera (Emmi Leisner); 7. Ponchielli: Gioconda, kettős (Marini és Vanelli); 8. Chopin: a) D-dur keringő; b) C-dur etűd (zongora: Wilhelm Backhaus); 9. Verdi: Traviata — Alfréd áriája a II. felvonásból (Nino Piccaglia); 10. Wagner: Lohengrin, részlet a II. felvonásból (bayreuthi Festspielhaus zenekara, vez. Tietjen).
Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Weldinger Ede szalózenekara.

1. Auber: Tündértó, nyitány; 2. Rust: Mór rapszódia; 3. Losonczi Lajos: Elégia; 4. Szerdahelyi János: Balatoni szerenádj; 5. Benedix: Dervisek tánca; 6. Ráday László: Angolkeringő; 7. Wooden: Egy régi ír népdal; 8. Borchert: Divatos dalok, egyveleg.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyámhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: „A magyar irodalomkritika atyja.”
Órsy Attila dr előadása.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Pertis Pali cigányzenekara.

5.45: „Mátyás király, az igazságos.”
Mihalik József eszperantónyelvű előadása. (Hanglemezzel.) — Jozefo Mihalik: „Rego Mathiaso, la justa.”

6.15: Nápolyi dalok hanglemezzel.

1. Capua: O sole mio (Gigli); 2. Luisé (Dusolina Giannini); 3. Fonestá che Lucie (mandolinégyes); 4. Capua: Maria, Mari (Gigli); 5. Ohie meneche (Dusolina Giannini); 6. Santa Lucia (mandolinégyes); 7. Tagliaterra: Mandulinata a Napule, szerenádj (Gigli); 8. Manella mia (Dusolina Giannini); 9. Denza: Funiculi-funicula (Gigli).

Délibáb

Szerda

JANUÁR 17

BUDAPEST I.

6.45: Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.15: Gyermekdél-
előtt.

„Az Ifjúsági Vöröskereszt munkája.”

6.45: „Élőképek.”
Trócsányi Zoltán előadása.

7.15: Hírek.

7.25: A rádió szalózenekara.
Vezényel Bertha István. Közreműködik Csáfordi Mária és Nagypál László, az Operaház tagja (ének).

Szünetben kb.

8.00: Külügyi negyedóra.

8.20: „A szlovákiai magyar házak mozgalmának egy éve.”
Gróf Eszterházy János előadása.

9.10: Lengyel Gabriella heggedül zongorakisérettel.
1. Vivaldi: a-moll hangversenyetűd; 2. Bach: Változatok; 3. Beethoven: G-dur románca.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.20: A Mária Terézia 1. honvéddalozogezred zenekara.

Vezényel Figedy Sándor. 1. Karly Gyula: Antal: Tündér-induló; 2. Boieldieu: Párizsi János, nyitány; 3. Goldmark: Sába királynője, balett; 4. Huszka: Palotás az „Erzsébet” c. daljátékból; 5. Jositomo: Japán szvit; 6. Mezey Zsigmond: Előre, vitézek, induló.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Hanglemezek.

I. rész: Magyar tánclemezek. II. rész: Külföldi tánclemezek.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.45: Pertis Pali cigányzenekara.

6.15—6.40: Olasz nyelvoktatás.
Gallerani Bonaventura előadása.

7.00: Simenszky Valéria zongorázik.

7.30: „Régi védelem.”
G. Réthy Pál sakkelőadása.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Hanglemezek.

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Az egyke a Garam völgyében.” Veres Vilmos előadása.

11.25: Jazz-zenekari művek hanglemezzel.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: Balettzene hanglemezzel.

3.50: Szirmay Mária zongorázik. 1. Beethoven: Holdsugár, szonáta; 2. Chopin: h-moll scherzo.

4.15—6.15: Azonos Budapest I. műsorával.

6.15—6.40: Olasz nyelvoktatás. Átvétel Budapest II.-ről.

6.45—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren.

Éjjel 1—2.30 óráig.

Oláhne Vajda Julia
Bp. II. 8.25
(Foto Unio, Debrecen)

- helye a magyar gazdasági életben.”
Irtta: Körösi Nagy Lajos. Felolvasás.
- 11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
- 12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.
- 12.10: Vidák József eigányzenekara. Közben
- 12.40: Hírek.
- 1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.
- 1.30: A Melles Béla zenekar műsora. Vezényel Vince Ottó. 1. Kéler Béla: Romantikus nyitány; 2. Mascagni: Parasztheccsület, ábránd; 3. Strauss János: Tavaszhangok, keringő; 4. Huszka: Lili bárónő, részletek; 5. Hubay: Rózsacsárdás.
- 2.30: Hírek.
- 2.45: Műsorismertetés.
- 3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.
- 4.15: Ruzsin hallgatóknak. „Volt-e valamikor Kárpátaljának nemzeti zászlaja?” Szulinesák László dr előadása. 2. Hanglemezek. — Peredacs dlya podkarpatszkih szlusatelej. 1. Dr Vaszlilij Szulinesák: Imila-li kohdato Podkarpatszkaja Ruszj nacionalnój flag. 2. Muzóka po gramofonnoj zapiszi.
- 4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
- 5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.
- 5.15: „Tavaszi hernyójárás megelőzése a gyümölcsösben.” Szelényi Gusztáv dr mezőgazdasági kísérletügyi adjunktus előadása. A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.
- 5.45: A rádió szalózenekara. 1. Wetzel: Induló; 2. de Micheli G.: Gyerekjáték, zenesorozat. a) Babatánc; b) Katonásdi; c) Vidám társaság; 3. Fischer E.: Sancho Pansa, indulófox; 4. Kiszely Gy.: Tangó; 5. Lehár: Kínai balettszvit; 6. Coates: „Tamariszkuszt”, intermezzo; 7. Youmans V.: No, no, Nanette, operettegyveleg; 8. Szücs János: Mosoly, keringő; 9. Boehmann W.: Pasodoble (Los Marimberos).
- 6.45: „Egy elfelejtett magyar népsziget.” Barta Katalin dr előadása.
- 7.15: Hírek.
- 7.25: Szórakoztató hanglemezek. 1. Brahms: 3. magyar tánc (berlini filharmonikusok, vez. Furtwängler); 2. Tosti: Olasz dal (R. Crooks); 3. Strickland: A kedvesem egy halász, dal (Maria Basca); 4. Ganne: Extazis (gordonka: Pascal, zongora: Herbrecht); 5. Sanders—Vedani: Tangódal (ének: Carlos Gardel); 6. Valverde—Quiroga: Dal és pasodoble, spanyol dal (ének: Imperio Argentina); 7. Lehár: Szerenád (hegedű: Fritz Kreisler); 8. Egyveleg Gertrude Law-

Csütörtök

JANUÁR 18

BUDAPEST I.

6.45: Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: Zsoldos László elbeszéléseiből.

Felolvasás.

10.45: „A házipar

rence számaiból; 9. Jack Hylton jubileumi egyvelege énekekkel.

8.00: Hangversenysmertetés.

8.10 A Budapesti Hangversenyzenekar műsora. Vezényel Willem Mengelberg. Közreműködik Károlyi Gyula (zongora); Közvetítés a Városi Színházból. 1. J. Chr. Bach: Szimfonietta; 2. César Franck: Psyché, szimfónikus költemény; 3. Rachmaninov: II. zongoraverseny (c-moll, Károlyi Gyula); 4. Csajkovszkij: IV. szimfónia.

Szünetben kb.

9.10: Hírek és sporthírek.

Utána kb.

10.15: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.35: Giulio Romano énekel, zongorán kíséri Hans Hasl.

1. Renato Brogi: Velencei látomás; 2. Tosti: Szerenád; 3. Rossini: Szerenád a „Szevillai borbély” c. operából; 4. Bizet: Szerenád a „Gyöngyhalászok” c. operából; 5. Cilea: Frederico románca az „Arlesi leány”-szvitből; 6. Tagliaferri: A halász; b) Pusillero; 7. a) Barthélemy: Chi se'nne scorda'cehlu.

11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és eszperantó nyelven.

11.25: Kurina Simi eigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

4.15—4.40: Filmdalok hanglemezeiről.

5.15—5.40: Magyar nóták és esárdások hanglemezeiről.

6.15—6.40: Angol nyelvoktatás. J. W. Thompson előadása.

6.55—7.20: A Kőbányai Általános Munkás Dalegylet műsora. Vezényel ifj. Weninger Károly.

7.30: „A sztiellai telepítés.”

Zoltány András előadása.

8.00: Hírek, ügetőversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Oláhne Vajda Júlia énekel zongorakísérettel.

8.55: Hanglemezek.

9.55: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: Szlovák hallgatóknak: „Ne váltatok el könnyelműen.” Nádas Sándor dr előadása.

11.25: Fűvőszenevari művek hanglemezeiről.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—6.15: Azonos Budapest I. műsorával.

6.15—6.40: Angol nyelvoktatás. Átvétel Budapest II-ről.

6.45—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méterén.

Éjjel 1—2.30 óráig.

Hofmeister-duó
Bp. II. 7.25

Péntek

JANUÁR 19

BUDAPEST I.

6.45: Torna. Hírek.
Közlemények. Hang-
lemezek.

Utána: Étrend.
10.00: Hírek.

10.15: Görög katolikus
vízkereszt napi víz-
szentelés Ungvárott.
Közvetítés az Ung

partjáról. Beszél Szilágyi Pál.

10.45: „A Fertő-tó.”

Irta Hamvas József. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízállásjelentés.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Patzkó Magda zongorázik.

1. Bach: B-dur prelúdium és fuga; 2. Chopin:
Asz-dur impromptu; 3. Goldmark: g-moll
prelúd; 4. Godard: B-dur keringő; 5. Chován:
Magyar este; 6. Durand: Első keringő.

12.40: Hírek.

12.55: Megyesi Pál énekel zongorakísérettel.
1. Kereszty: a) Ave Maria; b) Összel (Sza-
boleska Mihály verse); 2. Gounod: Tavasz
dal; 3. Schubert: Szerenád; 4. Toselli:
Szerenád; 5. Yradier: A galamb.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Lendvai Jóska elgánczenekara.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, placi árak, élelmiszerárak.

4.15: „Emlékezés Herman Ottóra.”

Szentgyörgyi Elvira előadása.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Haják Károly hegedül zongorakísérettel.

1. Beethoven: Esz-dur menüett; 2. Bach:
E-dur prelúdium; 3. Martini-Kreisler: An-
dante; 4. Tartini: Ördögtrillák.

5.45: „Takarékoskodjunk a nyersanyaggal.”
Kecsó István dr előadása.

6.15: Beszkárt-zenekar.

Vezényel Müller Károly. 1. Offenbach:
Orfeusz az alvilágban, nyitány; 2. Márkus
Jenő: Báli éj, keringő; 3. Grieg: II. Peer
Gynt szvit; 4. Lavotta Rezső: Bretagnei
képek, szvit.

Közben

6.50: Sportközlemények.

7.15: Hírek.

7.25: „A két Tóth.”

Ditrői Mór emlékezése Tóth Józsefre és Tóth
Imrere.

7.55: „Csongor és Tünde.”

Vörösmarty Mihály mesejátéka. Rádiószin-
padra alkalmazta és rendezte Németh Antal
dr. A kísérőzenét szerezte és vezényel Polgár
Tibor. Személyek: Csongor, ifjú hős — Pe-
rényi László; Kalmár, vándor — Petheő
Attila; Fejedelem, vándor — Uray Tivadar;
Tudós — Somlay Artúr; Balga, földművelő,
majd Csongor szolgálja — Kiss Ferenc;
Kurrah, ördögfi — Baló Elemér; Berreh,
ördögfi — Szilassy Gyula; Duzzog, ördögfi —

Maklár János; Tünde, tündérelány — Sze-
leczy Zita; Ilma, Balga hitvese, Tünde
szolgálója — Somogyi Erzsé; Mirigy, boszor-
kány — Peéry Piri; Éj — Gobbi Hilda.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és
ruszin nyelven.

10.10: Toki-Horváth Gyula elgánczenekara
muzsikál, Cselényi József énekel. Dalok.
Sándor Jenő: Templomban; Cselényiné:
Nem akarok tudni (Sághy verse); Balázs
Árpád: Szidnak engem az emberek (Antal
Iván verse); Szávozd Richárd: Biborban
ég Bakonyerdő; Népdalok: Jó annak, ki
feleséges; Hosszú az én kutyám farka;
Thegze-Gerber: Kék a szemed, mint az ég;
Váczy István: Sirató (Gyökössy verse);
Népdalok: Juhászlegény (Petőfi verse); Túl
a Tiszán; Vett a rózsám; Seprik a pápai
uccát; Járassy Jenő: Jó a lány.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia
nyelven.

11.20: Hanglemezek.

1. Boka: Régi magyar tánc (Lóránd Edit
zenekara); 2. Godard: Mazurka (zongora-
szóló, kísér a berlini filharmonikus zenekar);
3. Grieg: Norvég nászmenet (zongora: Artur
de Greef); 4. Dussek: Menüett (hegedű:
Marcel Darrieux); 5. Tarenghi: Szerenád
(Adalbert Lutter vonózenekara); 6. Rust:
Varázsharangok, intermezzo (orgona: Marcel
Palotti); 7. Popper: Tarantella (gordonka:
Földesi Arnold); 8. Micheli: Csókszerenád
(Adalbert Lutter zenekara); 9. McDowell:
Boszorkánytánc (zongora: Raie da Costa);
10. Lieurance: Minnetonkai vizeknél, indián
szerelmi dal (hegedű: Renée Chemet); 11.
Kreisler: Szép rozsmaring, keringő (minneapo-
lisi szimfónikusok, vez. Ormándi Jenő).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.45—7.10: Gyorsírótanfolyam.
Szlabej Géza előadása.

7.25—7.50: Hofmeister-harmonikakettős.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: „A régi és az új Toklo.”

Keöpe Viktor előadása.

8.50: Táncelemezek.

9.45: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával.
(10-kor hírek.)

11.05: „Kassa Mátyás korában.” Vécsey Zoltán
dr előadása.

11.20: Ariák Verdi operáiból hanglemezről.
11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsor-
ismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: A kassai szalónnyolcas műsora.

4.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. mű-
sorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilo-
cikluson, 32.88 méteren.
Éjjel 1—2.30 óráig.

Willant Rezső
8.50

- resebb magyar labdarúgóval."
- 10.45: „Mít nézzünk meg?”
A Kúria épületének belsejét, Ismerteti Mesterházy Jenő.
- 11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
- 12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.
- 12.10: A rádió szalónzenekara.
1. Lehár: Cigányszerelm, nyitány; 2. Blon: Holdas éj; 3. Szirmai Albert: Operettársulatok; 4. Churchill: Részletek a „Hőfehérke és a hét törpe” c. film zenéjéből; 5. Bortkiewicz: Két tánc; 6. Poldini: Fegyvertánc. Közben
- 12.40: Hírek.
- 1.20: Időjelzés, időjárásjelentés, és vízállásjelentés.
- 1.30: Hanglemezek.
1. Schubert: Katonainduló (sanfranciscói szimfonikusok, vez. Hertz); 2. Saljapin—Koenemann: Volgai hajósok dala (Saljapin); 3. Lully: Holdvilágnál (ének: Yvonne Prinemps); 4. Chopin: A-dur polonaise (varsói filharmonikusok, vez. Fitelberg); 5. Schubert: Bevszám tölgyfa érdes kérgibe (Ich schnitt es gern... ének: H. E. Groh); 6. James: Maori bölcsődal (Toi dal Monte); 7. Rim-szkij-Korzakov: Dubinuszka (londoni szimfonikusok, vez. Coates); 8. Bonelli: Ninna-Nanna, velencei dal (Tito Schippa); 9. Pusztta, egyveleg (berlini áll. opera ének- és zenekara); 10. Elgar: Szerelmi üdvözet (Viktor Konzert-zenekar); 11. M. Carr: Francia dal (ének: Jean Sablon); 12. Kapeller: Bécsi dal (Erna Sack); 13. Strauss János: Bor, dal, asszony, keringő (berlini férfienekar, vez. Miessner).
- 2.30: Hírek.
- 2.45: Műsorismertetés.
- 3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.
- 4.20: Ákosfyne Eötvös Irén mesél.
- 4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
- 5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.
- 5.15: Rádió a rádióról.
- 5.30: A kassai rádió műsorából.
A Miskolci MÁV ének- és zenekarának hangversenye. Közvetítés a kassai Nemzeti Színházról. Az énekkart Kiss Dénes, a zenekart Ábrányi Emil vezényli. 1. Wagner: Rienzi-nyitány (zenekar); 2. a) Wagner: Tannhäuser, zarándokok kara (férfikar zenekarral); b) Ábrányi Emil: Ave Maria (vegyeskar zenekarral); 3. Egedi-Balázs: Fenyők éneke (férfikar); 4. Liszt: I. magyar rapszódia.
- 6.20: A m. kir. posta műszaki tanácsadója.
- 6.50: „Farsangi muzsika.”
- 7.15: Hírek.
- 7.25: „A magyar Ipar úttörői.”
Kósa Miklós dr előadása.

Szombat

JANUÁR 20

BUDAPEST I.

6.45: Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.15: Ifjúsági rádió. „Gyermekek beszélgetnek dr Sárosi Györggyel, a leghi-

7.50: A Baross Szövetség debreceni szervezetének „Magyar est”-je.

Közvetítés az Aranybika szálló nagyterméből. 1. Beköszöntő; 2. Kéler Béla: Csokonai nyitány. Előadja a Szenci Molnár Egyesület zenekara és a 11. Bocskai hajduzred zenekara; 3. Megnyitó beszéd. Tartja Balogh Gyula dr elnök; 4. Huber: Fohász (előadja a Szenci Molnár Egyesület zenekara, zenekari kísérettel); 5. Ünnepi előadás. Tartja vitéz dr Keresztes-Fischer Ferencné, az egyesület Női Tábor elnöknője; 6. A Baross Szövetség orsz. központjának a visszatért Felvidék, Kárpátalja és a többi vidéki szervezetek üdvözlését tolmácsolja R. Vozáry Aladár dr országgyűlési képviselő, a Baross Szövetség szervező elnöke.

8.50: „Nótaszóval a fonóban.”

Hangképek a falu téli életéből. Összeállította Willant Rezső. Közreműködik Karácsonyi Margit és Orbán Sándor, kíséri Csorba Dezső cigányzenekara.

7.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Danyi Ferdinánd gondolkázik zongorakísérettel.

10.40: Magyar tánelemezek.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Oláh Kálmán cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.20—6.45: Jazzszámok hanglemezről.

6.45—7.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Zenekari művek hanglemezről.

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Szinyei Merse Pál.” Szmeccsányi Mária előadása.

11.20: Magyar nóták és csárdások hanglemezről.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—5.30: Azonos Budapest I. műsorával.

5.30: A miskolci MÁV ének- és zenekarának hangversenye. Közvetítés a kassai Nemzeti Színházról. Az énekkart Kiss Dénes, a zenekart Ábrányi Emil vezényli.

Ezt az adást Budapest I. átveszi!

Kb.

6.20—6.45: Azonos Budapest I. műsorával.

6.45—7.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági előadásának átvétele Budapest II-ről.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilohertzesen, 32.88 méteren.

Éjjel 12—1.30 óráig.

Divat

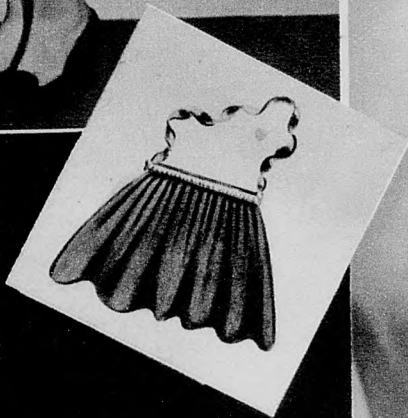

Gyapjúturbán
egybe dolgozott
nyaksállal

Galambszürke
átmenetlkabát
hajszálszegő-
díszítéssel

Érdekes selyem-
szatén szoknya
beszővött vö-
rös bársony-
esikokkal.
Nagyértékű
premkabát

Estélyi ruhához
illő selyemtarsoly

nek
mé-
nai
ület
ra ;
dr
enci
ret-
esz-
bor
köz-
alja
tol-
llési
öke.

otta
onyi
ezső

és

ora-

nela

kál.

lum

ven.

val.

ária

zről.

isor-

nak

zeti

ene-

al.

ium

pest

orá-

kilo-

áb

A SZEMÖLCS

Irta: SZEGEDI ISTVÁN

Kovács nyurga, szöke, kékszemű fiatalember volt. Rendes, jóléti fiú testi mivoltában, lelkiekben sem nem okos, sem nem ostoba. Miben sem különbözött a többi Kovácsoktól, vagy a többi emberektől általában.

Csak éppen, hogy szemölcse nőtt a balfüle tövében.

A kereskedelmiben történt ez vele. Óra után így szólt hozzá a barátja:

— Te Kovács, mi az ott a balfüled alatt?

Kovács roppant jelentéktelen ifjú volt ebben az időben. Annóra semmitmondó volt ez a Kovács, hogy a hiúságnak ebben a fellengős korszakában még csak zsebtükröt sem hordott magánál. Nem érezte a szükségét annak, hogy azt a semmit, amit az arca képviselt, megkészserezze a világban. Ugy kellett neki, nagy szerényen egy tükröt kölcsönkérni valamelyik fiútól. Megnézte a balfüle tájékát, kis lencsényi barna dudort talált ott, amelyről a fiúk rövid konzilium után megállapították, hogy az egy szemölcs.

Aztán hazamentek.

Másnap reggel szétfutott a hír az osztályban:

— Kovácsnak szemölcse nőtt a balfüle tövében!

— Melyik az a Kovács? Melyik az a Kovács? — puszogott az érdeklődés. A saját osztályán kívül senki sem ismerte a semmitmondó Kovácsot.

Szünet alatt Kovács kiállt a folyosóra. Az egész iskola odatódult és mindegyik fiú megnézte Kovácsot és a szemölcsöt a balfüle tövében.

Ez az év végén történt. A vizsgák izgalmai eltörpültek a szenzáció mellett.

A következő év elején Kovács a legfelső osztályba került. A vakációt nem fecsérelte el tétlenül: szemölcsét, amely kiemelte őt az ismeretlenség homályából, jelentékenyen megnövesztett állapotában hozta vissza az osztályba. E szemölcs tekintélyes és hangsúlyos mivoltát nem lehetett kétségbe vonni.

Az önképzőkori választásokra Kovács pártbíráinak tekintélyes seregével vonult fel. Féltelmes ellenfelek ódáinak két éven át versenyen kívüli szerzője. A tanárelnök vezetése alatt lefolytatott választási küzdelem és szavazás eredményeként néhány szótöbbséggel Kovács került ki győztesként. Ő lett abban az évben az önképzőkör elnöke.

A tanárelnök kissé meghökkenve vette tudomásul az ifjú szavazópolgárok választását. Ragályi a kedvenc volt és Kovácsról nem sokat tudott. Erős parlamentáris érzéke azonban elfojtotta benne a szavazás okozta csalódást. Az új ember, új név különben is megzavarta, firkészőn nézegette az újonnan megválasztott ifjúsági elnök halálsápadt arcát. A pattanásig megfeszült sárga bőrön a balfül tövében virított a barna szemölcs.

— Nini — szól magában a tanár, a Kovácsnak egy szemölcse van a balfüle tövében.

Felhívta maga mellé a pódiumra. A perc ünnepélyessége Kovács körül hullámzott, a kedvenc Ragályit maga a tanár úr is elfelejtette már.

Szinjeles érettségivel hagyta el Kovács az iskolát. Szemölcse kinőtt, férfias szemölcsé felett. Bizonyítványával a hóna alatt, állást keresni indult.

Hosszasan várakozott a bankvezér előszobájában. Kifünő ajánlólevelekkel jutott el odáig. Végre beengedték.

Kínlóva vergődött át az álláskeresők nehézkés, dadogó mondatain. Esetlen kézzel szedte elő bizonyítványát és ajánlóleveleit. A vezér szórakozottan játszott a remekművi papírvágókéssel:

— Igazán, nagyon sajnálom — szól süket üzleti hangján, — intézetemnél minden állás be van töltve.

Az írásokat fáradt mozdulattal toltta el magától.

Kovács felállt, egy pillanatra tétován ingott meg imbolygó alakja. Az előkelő félhomályt egyetlen fénykéve hasította át, mely éppen balarcára esett.

A bankvezér most ránézett. Duzzadt szemhéja alatt az érdeklődés szikrája villant meg a kimerült tekintetben:

— Ejnye, no — engedett fel érdes hangja, — milyen furcsa szemölcse van önnek a balfüle alatt. Szokatlan ilyen ifjú embernél.

Kovács, már állva, gyorsan és ügyetlenül elmondta a szemölcs történetét. A bankvezér, titokban hálás volta a fiúnak, amiért néhány percére elvonta a halálrafasztó üzleti ügyektől.

— Ugy, úgy — bólogatott és ringatta magát a szórakozás elfutó mámorában. — Érdekes. Mutassa csak az írásait, kérem.

Kovács boldogan kaparta elő a papirokat. A kifünő ajánlólevelek most, hogy a bankvezér tényleg el is olvasta, megtették hatásukat. Kovácsot felvették a bank gyakornokai közé.

Egy hét múlva már ott taposott a nagy malomban és olyan volt, mint a többi bankhivatalnok: egy kockacukor a nagy cukortartóban. Kovács kevésbé különbözött a többi emberektől általában, mint valaha.

Csak éppen, hogy szemölcse volt a balfüle tövében.

Egy este, buzgó túlórázás közepette, robbogva lépett a terembe az osztályvezető. Kovácsnak éppen az arcába esett a villanylámpa erős fénye, amint lelkendezve rőtta a végnélküli számsorokat. Az osztályfőnöknek rátapadt a pillantása.

— Nini — gondolta fáradt érdeklődéssel, — ennek a fiúnak szemölcse van a balfüle tövében.

Lassan feléje tartott. Figyelmesen nézte Kovács munkáját. Remek és tökéletes volt az a munka, mint ahogyan a többi száz fiatal hivatalnok munkája is remek és tökéletes volt. Emberfeletti megerőltetéssel dolgozott

itt mindenki, lihegve a reménytelen küzdelemben, hogy valami halvány árnyalatával a csinnak, pontosságának, a teljesített munkamennyiségnek észrevéteik magukat és megkülönböztödnék a gyilkos egyformaságban.

De az osztályfőnök Kovács felé indult, akinek szemölcse nőtt a balfüle tövén. Kovács felé és hogy miért éppen Kovács felé, ez volt kegyetlen, égető problémája a többi kilencvenkilenc fiatalembernek ott a teremben, akik az óriási ívek alól, lopva, az irigységtől elfakult tekintetek gyilkait röpitették Kovács felé.

A rettegett dolog megtörtént. Az osztályfőnök, néhány pillanatnyi szemlélődés után megszólította Kovácsot:

— Hogy hívják önt, kérem?

Kovács, mint a kilőtt nyíl, pattant fel a helyéről:

— Kovács, cégvezető úr szolgálatára. Kovács a nevem.

— Jól van, Kovács úr, meg vagyok elégedve az ön munkájával. Csak vagytassa így tovább, én gondolni fogok önre.

Az osztályfőnök már vette is elő a noteszt, már írta is bele a Kovács nevéét és hogy jobban eszébe tartsa a dolgot, a név után odajegyezte: „Szemölcse van a balfüle tövén.”

Három év mulva titkár lett Kovács a bankban, tíz év mulva igazgató.

Az igazgatói állás társadalmilag kötelez és így Kovács, aki a szemölcse kívül egyébként sem különbözhetett semmi másban a többi embertől, megházasodott. Kovács igazgatóné, aki különösebb lelki megrázkódtatás nélkül szánta el magát erre a házasságra, egy meghitt órában így szólt férjéhez:

— Nézd, kérlek, te sokkal inkább elfoglalt ember vagy, semhogy arra a csekélységre gondolhattál volna, ami véletlenül éppen nekem jutott az eszembe. Te mindenképpen kifogástalan megjelenésű ember vagy, ami a te pályádon végtelen fontos, csak éppen...

— Mi csak éppen? — kérdezte Kovács kissé élesen, mert a többi embernél kevésbé hiú sem volt.

— Nézd, kedvesem — csillapította az aszszony, — valóban valami egész csekélységről van szó. Az a szemölcs a bal füled alatt...

Kovács önkéntelenül a füléhez nyúlt.

— Jó, csakugyan, nekem itt van egy szemölcsöm. Na, erre már évek óta nem gondoltam.

— Na, látod, hát erről van szó. A jövő héten kezdődik a szabadságod, mieelőtt elutazunk, le fogod operáltatni.

Kovács a tükör elé állott. A szemölcs bizony elég ormótlanná nőtt már és gúnyosan tekintett vissza Kovács üres szemébe.

Öt nap mulva Kovács leoperáltatta a szemölcsét.

Szabadságáról visszatérve, nagy megtiszteltetés érte Kovácsot. Valami egészen nagyszabású külföldi üzletben őt szemelték ki a tárgyalások vezetésére. Amint belépett a bankba, már hívták a vezérhez. A hosszas tanácskozás alatt a vezér néhányszor megütközve nézett Kovácsra. A fiatal igazgató

NEOKRATIN

fejfájás, fájdalmak ellen
Patikában P 1.50,
60 és 24 fill.

kitűnően volt tájékozva az ügyről és a teendők felől is tökéletesen szakszerű és alapos terveket terjesztett a vezér elé. De miközben gépiesen halmozta egymásra az adatokat, a nagyszabású pénzembert kínosan lepte meg ennek az igazgatójának a jelentéktelensége. A tárgyalás végeztével a vezér így szólt Kovácshoz:

— Ön tehát holnap utazik, igazgató úr. De mondja csak, kérem, ön kissé fáradtnak látszik és az arcában is van valami különös változás.

— Nem, kérem — tiltakozott Kovács, — most jövök haza a szabadságomról, igazán jól kipihentem magam. Az arcomon pedig — tette hozzá restelkedve, — az a változás, hogy a feleségem kívánságára leoperáltattam a szemölcsömet.

— Ja, persze, persze — mosolygott a vezér, — most veszem észre. Nos, jó utat kívánok és sok szerencsét.

A vezér elgondolkozva nézett a távozó Kovács után. Leküzdhetetlen rosszkedv ülte meg és legszívesebben visszahívta volna Kovácsot. De egyrészt kötötte az igazgatóság határozata, másrészt restelte, hogy ilyen nagyfontosságú ügyben az elfutó hangulatnak engedjen.

A külföldi tárgyalás Kovács teljes kudarcával végződött. A konkurens nagybankok legkiválóbb embereiket küldték el, ragyogó férfiakat, akik egyszerűen ráléptek a szürke és jelentéktelen Kovácsra.

Egy hét mulva halálsápadtan jelentkezett Kovács a vezér szobájában. A bank majd egész tőkétjét megmozgatta e nagyszabású üzlet biztos reményében, ez most Kovács szürkeségén kisiklott. Bizony, a gyönyörű bankpalota márványpillérei ugyancsak inogtak. Kovács remegő hangon szólalt meg:

— Méltóságos uram...

A vezér felemelte jobbját:

— Köszönöm, nem vagyok kíváncsi az ön mondanivalójára. Ön tudni fogja a kötelességét.

Kovács halálsápadtan mondott le az állásáról és hazatámolygott. Kovácsnénak az volt a jogi véleménye, hogy ő Kovács igazgatóhoz ment nőül, nem pedig egy Kovács nevű állástalan magántisztviselőhöz. Kovácsné tehát hazaköltözött kedves szüleivel.

Kovács eleinte álláskereséssel foglalkozott, de miután mindenütt ismerték az esetét, sikertelenül. Eleinte a bútorait adogatta el, később a ruháit, aztán felmondta a lakását és hónaposzobában húzódott meg.

Nem volt sem állása, sem felesége. Nem volt szemölcse sem a bal füle tövén.

Valóban, Kovács semmiben sem különbözött sem a többi Kovácsoktól, sem a többi emberektől általában.

Greta Garbo
(MGM foto)

FILMHIRESSÉGEK SZÉPSÉGADATAI

Hat, hét esztendővel ezelőtt, amikor Greta Garbo a film koronázatlan királynője lett, riválisai és azok impresszáriói (mert egyéb hibát a legszorgosabb kutatás után sem találtak a filmkirálynőn) levegőbe röptették az álhírt, hogy az „isteni Garbónak” van a legnagyobb lába egész Hollywoodban. Persze voltak, akik bele kapaszkodtak ebbe a hírbe és megjövendölték, hogy Garbo uralkodása éppen a nagy lábai miatt nem lesz hosszú életű.

De Garbo, mint ahogy semmivel sem törődik, ezzel sem törődött. Játszotta filmjeinek főszerepét. És olyan csodálatosan, olyan utolérhetetlenül annyira egyénien, nagy keze, lába, erős csontjai ellenére is olyan virágszerűen, olyan éterikusan, amelyen nem túltenni, de amit még csak megközelíteni sem lehetett és azóta sem lehet.

Most azután egy statisztikából (amit a jó ég tudja, milyen trükkökkel és milyen

Eleanor Powell és Gracie Allen táncpróba közben (MGM foto)

bámulatos türelemmel lopkodott össze a filmgyárak féltve őrzött dossziéiból egy élelmes amerikai újságíró) kiderült, hogy a legnagyobb lábról költött mese nem is igaz. De kiderült egész csomó egyéb érdekes szépségadat, meg szépséghiba is.

Kiderült, hogy míg Garbonak csak 40-es cipője van, Jean Muir 42-est visel. De 40 és felet visel Elisabeth Allan és Helen Wood is, míg a legkisebb mozzinésznő, Lily Pons, 35-öset, Jeanette MacDonald pedig 36-osat. De ugyanebből az adatból kiderült az is, hogy a nagy Garbo milyen fölényesen semmibe vesz minden róla terjesztett dolgot. Hét egész esztendeig egyetlen szót sem szólt a „legnagyobb lábak” vádja ellen ott, ahol minden gramm és minden milliméter élethalálra megy.

Kéz tekintetében Katherina Hepburn vezet 7 és feles kesztyű számával. Legkisebb keze viszont Norma Shearnernek van 5-ös kesztyűvel.

Legszélesebb csipője Winifred Shawnak és Beverly Robertnek van. Marlene Dietrich, aki pedig vásznon légiesen karcsúnak hat, annak ellenére, hogy két kilóval könnyebb

Vidám, boldog élet

és egy centivel alacsonyabb Garbonál, egyformán 95 cm csípőbőségű vele és még jó néhány filmdívával.

Itt alább adjuk néhány híres és leghíresebb filmszépség pontos méreteit, amelynek alapján mindenki lemérheti magát: mennyire közelíti meg szépségideálja tökéletességét vagy mennyiben egyezik hiányaival. Sőt... ha lehet, tökéletességben mennyire mulja felül.

E pillanatban az elismerten leg-tökéletesebb, vagyis a mai szépség-ideálnak legjobban megfelelő film-színésznő Joan Crawford.

Bozzay Margit

N É V	Mag-ság cm	Súly cm	Berék cm	Mell cm	Csípő cm	Kéz	Láb
Greta G.	168	56 1/2	69	87	95	7-es	40-es
Kath. H.	162	50 1/2	66	84	90	7 1/2-es	39 1/2-es
Marl. D.	167	54	61	81	95	6 3/4-es	39-es
I. Dunne	162	55	62	82	92	6 1/2-es	38 1/2-es
Claud. C.	160	53	63	80	89	6 1/4-es	39-es
K. France	169	57	70	88	96	6 1/4-es	39-es
S. Hennie	155	55	65	85	89	6 1/4-es	37-es
J. MacD.	160	56	71	87	93	6-os	36-os
N. Shearer	152	50	66	84	90	5-ös	37 1/4-es
Mae West	162	53	70	90	93	6 1/2-es	37 1/2-es
M. Loys	165	56 1/2	62	85	95	6 1/4-es	38 1/2-es
Lily Pons	150	48	60	81	90	6-os	35-ös
D. D. Rio	157	50	60	85	91	6-os	37 1/2-es
J. Crawford	162	52	65	85	93	6 1/2-es	37-es

Boldog házasságot akar élni?

Meg akarja ismerni a boldog házasság titkát? Tudni akarja a családi háborúságok őszinte okait? Szeretne házasesetéből minden békétlenséget kiküszöbölni? Szeretne olyan boldog lenni, mint amilyenek házasság-

életét legszebb álmaiban elképzelte? Olvassa el G. P. Heath-nek, **A férjhezmenés művészete** c. nagyszerű könyv szerzőjének most megjelent művét, melynek címe:

A boldog házasság tudománya

Az olvasók ezreinek elismerőlevele tanuskodik „A férjhezmenés művészete”-nek páratlan irodalmi és gyakorlati értékéről. Ugyanez a véleménye G. P. Heath most megjelent új művéről is, amely már megjelenésének legelső napjaiban több ezer példányban kelt el.

A kb. 250 oldal terjedelmű, izléses kiállítású mű ára **bérmentve 1 pengő 50 fillér.** Megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében Tolnai Világlapja kiadóhivatalában (Budapest, VII, Dohány ucca 12). Utánvétellel való szállítás 75 fillérrel drágább.

Délibáb

álláspont

írta Torday Sándor

Vidám ismerősömmel találkoztam minap, aki hogylétem felől érdeklődött. Bevallottam, hogy bizony rosszkedvű vagyok és a munkám nem halad kívánságom szerint. A vidám ismerős megveregette vállamat és megvigasztalt: *mondd már, barátom!* Az élet olyan, mint a *jo-jo*, egyszer fel, egyszer le, csak éppen nem szabad megfeledkezni arról, hogy az ember a zsineget rángassa. Fel a fejjel, én mondom neked, *fog az menni, fog az menni!*

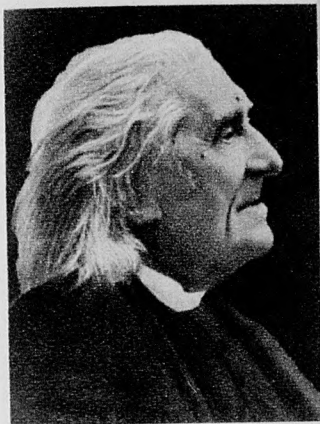
Amikor elbúcsúztam tőle, kissé megütközve fontolgattam mondatainak pongyolaságát, kifejezéseinek útszéli közönségességét, a külváros hanyag szófűzését, mondanivalójának parlagi külszínét. Visszatetsző volt előttem, hogy a magyar beszédet ellepi a gyom, dudvák tömege között a nyelv kristályos tisztasága homályban marad. Felháborodásom tetőpontját érte el, amikor gondolatban összehasonlításokat tettem más idegen nyelvek erényével. Azonban ekkor eszembe jutott egy régi könyv és sietve megkerestem, fellapoztam és megtaláltam, amit kerestem. Szükségét éreztem annak, hogy igazoljam ezeket a kedves, léha kifejezéseket, amelyek állandóan körülöttünk röpdösnek, a villamos tolongásában, sportpályán, hivatalban, kiskocsmában, egyszóval mindenhol. A választékos beszéd nemcsak szép, de kötelesség is, azonban helytelen az állandó bírálgatás. A nyelv elvégre is él és ha kis időre felszív is valamit, ami talán sérti a szépérzékét, végül is helyes ösztönrel előbb-utóbb kivetí magából azt, ami nem oda való. Azok igazolására, akiknek mindig szemére vetik, hogy más nemzet több gondnal ügyel nyelvének tisztaságára, kerestem az említett régi könyvben. Más idegen nyelvekben is megtaláltam ugyanezeket a kifejezési formákat, a nép vagy helyesebben mondva, a városi ember mindenhol hasonlóképpen gondolkodik.

Az első meghökkenő kifejezés, a *mondd már*, német eredete tagadhatatlan és bármennyire is hányaveti külalakja, igen mély bölseleti fölénnyt érzek ebben a két rövid szóban. *Mondd már*, vagyis tedd túl magad rajta, ne vedd komolyan, ismerd el a kikerülhetetlent. Körülbelül ez a *mondd már* és bármennyire ellenszenves is ez a „pestiesség”, van benne valami meghatóan üde szomorúság.

A *jo-jo* játék néhány évvel ezelőtt volt nálunk és egész Európában divatban és meglepett, hogy ismét valaki emlékeztetett rá, éppen ezért örültem, hogy a véletlen elvezetett a *jo-jo* játékszenvedély első fellángolásához. 1791-ben történt. Párizsban a Bastille falait már lerombolták, a szerencsétlen emlékezetű XVI. Lajos francia király a francia nép foglya volt, de a király fivérének sikerült elmenekülnie. Első útja a németországi Koblenzbe vezette, ahol az emigránsok köréje gyülekeztek. De soká itt sem maradhattak és így menekültek egyik városból a másikba, egyik országból a másikba. A francia forradalom népe ezt mulatságosnak tartotta, dalban kifigurázta és elnevezte az akkor igen divatos játékot (ez volt a *jo-jo*!) emigránsoknak, mert a forradalom hullámai ide-oda rángatták az emigránsokat, éppen úgy, mint a *jo-jo*-t.

Végül a *fog az menni* történetét szeretném megemlíteni és talán ez a legmeglepőbb. Párizsban, 1790-ben a július 14-iki nemzeti ünnepet készültek megülni és erre a célra a Champ-de-Mars-ot jelölték ki.

Az ünnepség fénypontja XVI. Lajos francia király eskütétele volt 300.000 ember jelenlétében. Ekkor, hogy minden idejében elkészüljön, kivonult Párizs népe, hogy segítsen a Champ-de-Mars-ot elrendezni. Ezrivel jöttek az emberek. Ásókkal, kapákkal, talyigákkal vonultak ki és fáradhatatlan buzgalommal munkálkodtak. A nép és a polgárság minden rétege megjelent, hogy eleget tegyen önként vállalt kötelezettségének. Koldusok, szakadtgunyájú nyomorultak mellett békésen megfértek tollaskalapú asszonyok, selyemmellényű férfiak. Mert az asszonyok is ott voltak, sőt gyerekek is megjelentek nagy számban és apró, gyenge kezükkel a nagyok segítségére voltak. Volt valami lázas készülődés mindebben, de az őszinte tiszta munkálkodás fölött már ott lebegett az elkövetkező idők véres árnya. Talán ez a megérzés szülte azt a világhírű dalt, amely később a köztársasági seregek katonaindulója lett. Mindenki jókedvű volt, nevetett és dalolni vágyott, hogy gyorsabban teljen az idő és ekkor valaki rákezdte — hogy bátorítsa a fáradtabbakat — hogy *fog az menni*. Persze franciául: *ça ira*. A pontos, bár helytelen, magyartalan fordítása pedig tényleg *fog az menni*. És megszületett az irtózatosan kegyetlen szövegű „*ça ira*” dal, amely azután annyi ártatlan embernek volt gyászindulója.

Liszt Ferenc

Wagner Richard

Rossini

Apróságok nagy muzikusokról

Liszt Ferenc Párizsban. Liszt 33 éves korában, 1844 április 16-án adta egyik párizsi hangversenyét a város legszebb és legnagyobb színházában, az utóbb leégett „Théâtre Royal d'Italie”-ban, az olasz operaházban. E nagy zenei eseményre a hírlapok tudósításai mellett az uccákon mindenfelé már jóelőre kiragasztott hirdetések hívták fel a közönség figyelmét. Napokkal előbb elfogyott minden jegy, a bevétel 10.000 frankot tett ki.

Mikor Liszt szállodájából a hangversenyre akart indulni, a lépcsőházban mintegy 80 főből álló előkelő társaság rohanta meg és nem engedte beszállni hintójába addig, míg meg nem ígérte, hogy mindnyájukat el fogja helyezni, ha máshol nem, a színpadon. A színháznál, amelynek kapuinál életveszélyes volt a tolongás, hasonló kérelemmel több százra menő tömeg vette körül kocsját, megakadályozva, hogy azt elhagyhassa. Nagynehezen, rendőri segítséggel sikerült csak bejutnia a színházba; mind a négy emelet, a zenekar, a színpad, a színpalak köze zsúfolva volt közönséggel.

Hét zenedarabot játszott Liszt a nézőtér legnagyobb csöndjében, egyedül, minden kíséret nélkül a színpadra felállított két hatalmas Erhard-zongorán felváltva; műsorán részletek szerepeltek Lammermoori Luciából, Normából, Don Juanból. Eljátszotta Schubert „Erlkönig”-jét és megismertette a párizsi közönséggel egyik magyar ábrándját is. Minden második szám után szünetet tartva, elhagyta a színpadot. A tapsvihar, a „brávó” kiáltások kitöltötték a szüneteket, amikor pedig a rengeteg kihívás és ismétlés után úgy 11 óra tájban véget ért a hangverseny, a páholyokból, a nézőtérrel a virágcsokrok, koszorúk óriási tömege zúdult a színpadra.

Nagy nevek viselői előtt ragyogott ezen a fényes estén Liszt művészete: *Dumas, Hugo, Sue, Heine* ültek egy sorban a nézőtérben.

Rossini házassága. Rossini, a nagy olasz zeneköltő 1846 nyarán Bolognában feleségül vette Pelisner Olimpiát. Az újdonsült asszony mingyárt az esküvő után meghatóan kedves sorokat írt Troupenashoz, férjének Párizsban élő barátjához. A levél így hangzott: „Éppen most érkeztem haza a templomból és annyira elfogultan írok Önnek, hogy kezem csak nehezen bírja a tollat tartani. Szinte csodálatos az amit a jó Isten velem tett, amikor megintem engedte, hogy Rossini felesége lehessen. Lelkemből fakadó hálaérzéssel kívánom férjemnek mindazt a boldogságot, melyet megérdemel. És röstelkednem kellene Ön előtt, ki férjemnek legjobb barátja, ha házasságunk hírét nem tölem, hanem mástól tudta volna meg.”

Troupenas a levelet a párizsi „Siècle” szerkesztőjéhez juttatta el, ki azt lapjában 1846 augusztus 16-án közzétette.

Wagner Richard Londonban. Wagner 1855-ben, 42 éves korában a londoni filharmóniai társaság igazgatója volt. Forradalmi újításként ható zenéjét, karmesteri működését, mint ismeretes, általában idegenkedve fogadta London zeneértő társadalma. Az angol közönség meg éppen nem tudta és nem is akarta megérteni. Egyik különösen éles angol bíráló a „Hölgyfutár” 1855 július 5-én megjelent számának fordításában a következőképpen hangzott: „A hatás, melyet reánk Tannhäuser nyitánya gyakorolt, minket azon nézetre vezetett, hogy azon művek (!) egyike, mit az önáltatás jelentékeny és tökéletes szerzeménynek hiszen. Hangszerelésében minden ingó, lármás, bár ő, mint a „jövendő zenésze”, sok igénnyel lép fel.” A kritika további része nem is nagyon palástolta a szerző azon véleményét, hogy Wagner és muzikája rövidesen a feledés homályába merül.

M. A.

SZABADJEGYEK MECÉNÁSAI

IRTA: ORBÓK ATTILA

Véletlenül szemtanuja voltam a kínos és szomorú jelenetnek, amikor színigazgató barátom szabadjegyeket utalt ki. A bájos szőke titkárisasszony eléje tett valami ötven darab utalványt, amelyen fel volt írva a jegykérők neve és szerény óhajuk; hogy hány jegyet kívánnak az illetők.

— Bundás István öt zsöllyét kér... Ki ez az ember? — kérdezte az igazgató.

— K. művész nő háziorvosa, — válaszolta egész természetes hangon a titkárisasszony.

— Nagy családja van...

— Kettőt utalok ki, — mondotta az igazgató.

— Abból botrány lesz — jegyezte meg szelíden a titkárnő, — mert a művész nő beteget fog jelenteni, esetleg még a mai előadás előtt...

Az igazgató kiutalta az öt darab ingyen zsöllyét.

— Fekete János. Három zenekarit kér. Ki ez az ember? — kérdezte az igazgató, amikor a második utalványra nézett.

— J. rendező úr sógora.

— Mi a foglalkozása?

— Bankigazgató...

— Miért nem veszi meg akkor a jegyet? — Ki szeret jegyet venni, ha ingyért mehet színházba? — mondotta a bájos szőke titkárisasszony, mély bölcsességgel.

Az ötven jegykérő között alig akad néhány, akinek a kérését az igazgató megtagadhatta volna, vagy akinek az utalványára reá merte volna írni, hogy bizonyos százalékot mégis fizessen. (Mert aki szabadjegyet kért, annak mindnek van valami „jogcíme” reá: barátság, ismeretség, sógor-ság, komaság!)

Az egyik éppen elég szegény ahhoz, hogy ne restellje a kérést, a másik pedig elég gazdag, vagy elég nagy úr, hogy ingyért járhasson színházba.

Csodálatosképpen nálunk, főként Budapesten kialakult egy egészen különös felfogás a szabadjegyek körül. Az emberek egyenesen *elegáns dolognak* tartják, hogy ingyeggel üljenek be a színházba s éppen az alapon benfentest lássanak benne.

Szóval „mecenásai” vannak a szabadjegyeknek. Furcsa mecenások, akik néma a művészetért hozott áldozatokra büszkéek, hanem hogy nekik nem kell fizetniük a színházért...

Ugyanezek az urak és hölgyek persze felháborodva utasítanak vissza a vádat, ha mondjuk, valaki a szemükre vetné, hogy szeretik a „potyát” és büszkén kijelentenék, hogy ők megfizetnek mindent, mindent, ami kézzelfogható áru. De a színházat nem. Mintha a színigazgató ingyért kapná a helyiséget, a villanyt, a fűtést, a díszletet, a színészt...

A színházhoz valóban közelállók, a színészek, az újságírók, a kritikusok valóságos rémmeséket tudnak elmondani, hogy milyen ostromnak vannak kitéve, hogy szabadjegyeket szerezzenek ezeknek a leleményes „mecenásoknak”, akik végeredményben nagy színházbarátságukkal többet ártnak a színháznak, mint mondjuk a színházgyűlölő amerikai quekerek. Köztudomású jelenség, hogy *aki egyszer ingyért mehelett színházba, az örökre elveszett mint fizető látogató.* Köztudomású, hogy amelyik színházról híre megy, hogy bőségesen osztja a kedvezményes, vagy pláne szabadjegyeket, annak közönsége egyszerre megszappan. Mert első sorban lerontja az emberek szemében az értékét annak, amit ad, másodsorban pedig mindenki abban reménykedik, hogy *majd csak bejuthat ő is ingyért, vagy féláron.*

A színházigazgatók mégsem bírnak ellenállani a tömeges szabadjegy-kérőknek, mert a bukott darabok, vagy a nehezen nekilendülő újdonságok „vattázási” rendszere (amikor kötéllel fogdossák a közönséget, hogy meginduljon a „szájreklám”, vagy ne legyen egészen szégyenletes a bukás), *megindította a lavinát* s most már nehéz a publikumot leszoktatni a kedves gondolatról, hogy potyára járjon színházba.

Ma már a fél- és negyedárú jegyet is drágának tartja a legtöbb ember...

Egyszer Dániában, Kopenhágában ingyért akartam színházba menni, kettős jogcímen: úgy mint pesti ember s mint újságíró. Ezt az utóbbi jogcímemet a színház irodájában elismerték s azt mondták:

— Tessék a pénztárhoz fáradni s ott egy koronáért jegykérő blankettát venni és azt kitölteni. Ha az igazgató kiutalja a szabadjegyet, ott lesz este a pénztárnál, ha pedig nem engedélyezné a szabadjegyet, ugyancsak a pénztárnál *vissza mellőztatik kapni a blanketta árát, az egy koronát...*

Megkérdeztem:

— Ki kapja az egy koronát, ha kiutalják nekem a jegyet? A színház?

— Nem — válaszolta a színház titkára, — hanem a *színészek nyugdíjalapja.* A blankettákat a nyugdíjintézet bocsátja ki és adja el a színháznak. *És a színigazgató még a saját feleségének, vagy a színház tagjainak is csak ilyen blankettán utalhat ki jegyet.*

— Szóval jótékonyaságról van szó...

— Nem. Hanem ilyen módon megvédjük azt az elvet, hogy a *művészet érték, amelyért fizetni kell.* És adót szedünk az öreg, munkaképtelen színészek tisztas megélhetéséért. Elértük azt, hogy *egyetlen nyomorgó színész sincs Dániában...*

A fogakat
hőfehérré
varázsolja

óriás
tubus
P.....1.

Délibáb

Írta: UNDI IMRE

A kiskocsmá szokott asztalához egy napon sejtelmes arccal telepedett le barátai körébe Kepes János.

— Barátaim — mondotta, — gondolkodtam az egészségemen, nem mondom, pár könyvet is át tanulmányoztam és arra a meggyőződésre jutottam, hogy a húsfogyasztással ártalmas nedvek szívódnak a szervezethe...

— Halljuk, halljuk — brummogott a veresnyakú végrehajtó, egy sertécsülök inas koncával birkózva, — halljuk, édes Jánosom, mit tudsz még?

Körbejárt a pohár, páran huncut hunyor-gással néztek össze koccintáskor, de Kepes, mint akit ihlet szállt meg, rendületlenül folytatta:

— A hús mérgez, viszont a növényi táplálék dús anyagokkal, erőt adó vitaminokkal lát el. Én a magam részéről...

Jött a pincér és ártatlan arccal odaszólt Kepes úrnak:

— Bécsiszelet? Rántott velő? Sertésborda?

A számtiszt tercelni kezdett:

— Egy szép, ropogós bordát, Jánoskám...

Kepes magasztosan emelte fel jobbját: — Nem. Hozzon, fiam, egy köret burgonyát, öntsék le paradicsommal és utána reszeljenek meg egy almát, mézzel.

— Ihajlárom — szólt a végrehajtó végső falatját kebeleztve be a csülöknek, — hát egy kis kanárieledel nem kéne?

Kepes nevetett, a pincér fanyalagva el-ódalgott, viszont a pincérnyelőben megjelent Müller bácsi, a kövér tulajdonos.

Nem szólt semmit, csak nekidült az ajtófélfának és nézte Kepes urat. Ha nem könyv volt volna le szája két sarka a sáfrányszínű bajusz alatt, valaki még azt hihette volna, hogy becézve nézi szemléletének alanyát.

— Ná, sén... — mormolta utóbb is a bajusza alatt és amikor a pincér elhúzott

Nagyvállalat, melynél több, mint kétezer ember talál megélhetést, intelligens, vas-szorgalommal megáldott keresztény hölgyeket keres olyan foglalkozásra, amely kizárólag nőket érdekel. A foglalkozás, mely nagyobb vidéki városokban üzhető, később üzletnyitásra is alkalmas, ad, úgyhogy állandó kenyérkeresetnek mondható. Részletes felvilágosítást ad kizárólag levélben, Benedek Róbert igazgató-mérnök, Dohány uccsa 14.

mellette a paradicsomos burgonyával, mely-séges borzalommal elfordult.

Az iktatófőnök így aggodalmaskodott:

— Éhen maradsz majd, Jánoskám.

Kepesnek csak ez kellett. Mint egy paraj-proféta, megdicsőült arcot öltött ujjait gumósan összecúcsosította és azzal hadonászott a levegőben, amíg beszélt:

— Ez az igazi tévhit, fiam — fejtegette.

— Az ilyen étel teljesen elegendő és a nyomán keletkező éhség csak áléhség. Mese, hogy ne lenne elég.

A segédtitkár, aki ekkor látott hozzá a borjüveséséhez, határozottan úgy érezte, hogy nem ízlik neki a vacsora.

Kepes korábban ment el a kiskocsmából és alig hogy becsappant sarka után az ajtó, a végrehajtó kimondta a verdiktet:

— Marhaság.

Az iktatófőnök szárazon és okosan szólt a dologhoz:

— Majd elmúlik az egész. Ahogy én ismerem a fiút, egy hét múlva maga is nevetni fog az eseten.

Hanem Kepes Jánost, úgylátszik, elsodróbb hév ragadta magával, mert másnap újólág kibogarászott az étlapról valami vete-ményes összeállítást, babot, meg céklát, harmadnap káposztát vacsorázott, sőt a továbbiakban is megmaradt elvei mellett és rendeléseivel mindenképpen rászolgált a végrehajtó mókás bemondására, amely így szólt:

— János, János, a — bojtorjános...

És ha még csak magára maradt volna Kepes, a növényi szektafi... De úgy hadonászott, magyarázott minden este az igaza mellett, hogy egy napon a segédtitkár is így szólt a pincérhez:

— Hozzon egy üres főzeléket.

Müller bácsi ekkor is megjelent az ajtóban, de most már nem szótlanul. Epésen nézett és megjegyezte:

— Ná, váz iszten dász?

Szegény titkár majd belelapított a rendelésébe.

A mételey pedig terjedt. Az iktatófőnököt is elkapta a hév, meg a többieket is és most már kollektív bátorodással még a pincért is megrohanták:

— Mi az, Lajos, mikor lesz már karfiólevés?

Kepes meg éppenséggel lármázott:

— Holnapra legyen gyümölcssaláta, csak ennyit mondok.

Déliab

Szegény Müller bácsi, állítólag, ekkorontájt már hajnalig álmatlanul forgolódott nyoszolyáján és már rég pitymallott, amikor még mindig mormogott félálmában:

— A fene ede meg...

És rettentőket töprengett, hogy mit csinálhatna, mert végtére is régi és népes asztaltársaságról volt szó.

Egy este aztán gyanúsán sugárzott az öreg, amint az első társaságraj becsoportosult a törzsasztalhoz.

Szolgálatkészben ő maga hozta az étlapot, jelentősegteljesen lobogtatva, aminek a közepén veres vegyértékkel ez az ígésző fogás hirdettetett:

„Ma nagy növénytoros vacsora”

— Ez igen! — telepedtek le a megmételezettek és maga Kepes járt elől a rendelésével.

Hamarosan előkerült a gőzölgő tál és Müller bácsi óvatosan oldalt állva figyelte a fejleményeket.

No, mert ő tudta, hogy ami pudvás kalarábé, fagyott krumpli, rozszalt cékla akadt a konyhán, az mind összefőzetett takarmányrépával és néhány fűcsomóval.

— Teringettél! — ejtette le a villáját a végrehajtó.

— Jaj! — döbbsent meg a titkár.

— Huhh! — tért meg hirtelenében Kepes.

És ekkor odasündörgött Müller bácsi, karikára zárt mutató- és hüvelykujját guszdosan megemelte a levegőben és szólt:

— Avad teccik ed szép beeres sötétspékelt, tarhonával?

— Jöhet! — zúgott egyöntetűen az asztal és a Kepes-féle spenótforradalom halkán hamvába holt...

KIS TRÉFA

A művész-kávéház öreg telefonkezelője arról nevezetes, hogy telefónos létére — nagyot hall. Gazdája már régen nyugdíjba akarta küldeni, de a törzsvendégek együttes közbenjárása eltérítette szándékától. Az öreg get minden hibája ellenére szeretik és megszókták a vendégek; állása tehát biztonságban van az emberi kor legvégső határáig. Tévedéseiről és furcsa ötleteiről legendák keringenek a művészvilágban, sőt újabbban vicceket is gyártanak róla Bohémia polgárai. Ezek közül a legfrissebb a következő történet, amelynek valódiságáért felelősséget nem vállalunk.

A telefónos előrejön a kávéházba és szórakozottan motyogja:

— Bátor úr... Telefon... Bátor úr...

Az egyik sarokban idegesen ül Tabori úr, a kávéház egyik régi törzsvendége, nem csoda, hogy ideges, hiszen ő már vagy félóra vár egy sürgős telefonra. Megfogja az öreg kabátját:

— Nem engem keresnek?

— Magát hogy hívják? — dűnnyögi a kérdezőt.

— Tabori.

Délibáb

MILYEN MEGLEPŐ VÁLTOZÁS

Mlle
D. Bramalle
fényképei

PÁR
HÓNAP
ALATT

Aki hihetetlennek
tartja,
TEGYEN KÍSÉRLETET ÖNMAGÁN!

Mily rövid idő alatt! A nők ezrei állapítják meg boldogan, hogy megszabadultak ráncaiktól és több évvel fiatalabbnak látszanak. Pótolja Ön is a fiatalság fontos életelemét a bőrben, hogy az ismét üde és fiatalos legyen! Ez az életelem a Biocel, egy az egész világon ismert bőrgyógyász nagyjelentőségű felfedezése. Ez az anyag a rózsaszínű Tokalon krémben kerül most forgalomba. Esténként, lefekvés előtt használandó, hogy álma idején táplálja és ifjítsa bőrét. Nappal fehér Tokalon krémeket használjon. Kioldja a fekete pontokat, összehúzza a kitágult pórusokat és rövid idő alatt fehérebbé, lágyabbá, bársonyosabbá teszi még a sötét, durva arcbőrt is.

— Akkor jöjjön! — mondja a telefónos és mint aki dolgát jól végezte, távozik.

Ez még semmi. Tabori úr belép a telefonfülkébe és felveszi a kagylót. A drót másik végéről pedig megszólal egy borizú hang:

— Halló, ott Bauer úr?

Százötven éves a magyar színészet

Pestnek már 1774-ben volt színháza, de abban németül játszottak. A mai Petőfi tér helyén állt a Rondella, ütött-kopott, mállott épület, kívülről, belülről teljesen díztelen. 1786-ban Buda is megkapta a maga színházát: II. József a régi karmelita zárdát alakíttatta át múzsahajlékká, de abban is német színészek szerepeltek. Magyar színház nem volt, nem is lehetett, mert a kalapos király mindent elsőpró akarata már csirájában megölt volna minden mozgalmat. De jött 1790 január 28-ika, ezen a napon a testben és lélekben megtört uralkodó egyetlen tollvonással visszavonta reformjait és megsemmisítette a kiadott rendeletek legtöbbjét. A nemzet, mintha csak pótolni akarná az elmulasztottakat, dédelgető szeretettel fordult nyelve felé.

A magyar színpad megteremtésének terve az egyetemről indult ki. Az egyetemi ifjak több ízben megkísérelték, hogy a tervet megvalósítsák, de ezek a színházalapítások megbuktak, mielőtt komolyabb formát ölthetnek volna. Kelemen László volt az első, akinek sikerült. Az egyetemet végzett, külföldön járt, több nyelven beszélő művelt fiatalember maga köré gyűjtötte néhány barátját és nekifogott, hogy megteremtse a magyar színpadot. A vállalkozóknak se pénzük, se hitelük, se ruhatáruk, se darabjuk, se rendezőjük, se színészüket: nem volt azoknak egyebük az égvilágon, mint nagy, lobogó

lelkesezésük és szívükben a magyar nyelv szeretete. De Kelemen László annyival volt élelmesebb elődeinél, hogy hathatós erkölcsi támasz után nézett. Tudta, hogy tervével csak úgy boldogul, ha komoly protektort talál szószólóul. Sikerült is megnyernie gróf Ráday Pált, aki széles látókörű férfiú volt és teljes mértékben felfogta a mozgalom fontosságát, továbbá Kazinczy Ferencet, a nagy nyelvújítót.

Hamarosan megalakult a társulat. Kelemen Lászlón kívül Rózsa Márton, Horváthy János, Baranyai Balázs, Ráth Pál, Popovics András, Nemes András, Szomor Máté, Fülöp István, Ungváry János, a később híressé lett Moór Anna, Termetzky Fáni, Nagy Erzsébet és Nagy Mária csapott föl. A legtöbbje sosem állt színpadon, de kívülről is csak ritkán látott színházat. Valami kis pénzt összeszedtek ruhára, díszletre, szereztek egy darabot, az „Igazházi”-t, amelyet Simai Kristóf kegyesrendi szerzetes ültetett át német eredetiből, kiírták a próbákat és nekiláttak a darab betanulásának. Addig mindennel törődtek, csak a színpaddal nem, amelyen kiállhatnak a közönség elé. A színpad nem gond, az ország fővárosában csak akad tán hely, ahonnan a magyar színész szólhat a nemzethez!

Bizony, elég nehezen akadt. Akkoriban az a szokás dívott, hogy a magistrátus három-három évre bérbeadta a szórakozást és aki színész, táncos, állatszeliidító, kardnyelő, bábjátékos és bikaheccmester a két fővárosba jött, tartozott a bérlőnél jelentkezni és tőle, kellő fizetség ellenében, játszási engedélyt szerezni. 1790-ben Tuschl Sebestyén, pesti polgár, az állathecc rendezője volt a bérlő, de ő, hogy elvesse a színház gondját, szerződésének ezt a részét albérlébe adta gróf Unwerth Lipótnak, a leg-hirhettebb színházellenzőnek. Ettől a színházellenzőtől függött, lesz-e magyar előadás Pesten, mert ha ő nem lehetett apellálni seholy. Kelemen László ünnepelőbe vágta magát, maga mellé vette Fülöp Lászlót és Koré Zsigmondot, velük felkereste a

A pesti Rondella

grótot. Mielőtt hozzáfoghatott volna, hogy kérését előadja, Unwerth gróf már ki- mondta a szentenciát:

— Hallottam badar tervükről, a magyar színházasdit nem engedélyezem.

Beszélhetett Kelemen László, annyi volt, mint a falrahányt borsó. A deputáció dolga végezetlenül távozott, de Kelemen László nem szerelt le. Megkönyékezte gróf Zichy Károly országbíró, hogy járjon közbe a hatóságoknál. A gróf szavának állt, beszélt a pesti polgármesterrel, de az nyíltan megmondta, hogy semmit sem tehet, mert a szerződés szerint kifejezetten csak a bérlő adhat engedélyt mindenféle mutatványhoz. Ráday Pál gróf és Kazinczy Ferenc erre a vármegyéhez fordult, arra kérve, hogy vegye pártfogásába a zsenge magyar színészetet és írjon fel érdekében a magas Helytartó- sági Tanácshoz. A vármegye már másnap foglalkozott a beadvánnyal, elhatározta, hogy teljesíti a kérést, sőt utasította köve- teit, hogy a színház ügyét tegyék szövé az országgyűlésen.

Ettől a lépéstől Unwerth gróf hirtelen megengesztelődött. Tudta, hogy a magyar- ság elnyomatása megszűnt, tartott tőle, hogy egy bécsi parancs a magyar színészek javára dönt és akkor szerződés ide, szerző- dés oda, engednie kell, inkább ő maga köze- ledett a magyarokhoz.

A szerződés szerint, amelyet Kelemen Lászlóval kötött, a magyar társulat hat estén át játszhatik, ötször a Várszínházban és egyszer a Rondellában. Cserébe ezért kikö- tötte, hogy a bérlőjövdelem teljes egészé- ben az övé. A szerződés megkötésekor Ráday a birtokán tartózkodott, csak négy nappal a bemutatás előtt értesült a kegyetlen fel- tételekről. Megállította a próbát és szem- rehányást tett a fiatal igazgatónak, amiért így megkopasztatta magát. Javában vi- tatkoztak, amikor beállított Unwerth gróf, hogy kilesse, mit tudnak a magyar aktorok. Rádaynak se kellett több, jól felpaprikázva nekitámadt a grófi bérlőnek és elmondta uzsorásnak, pénzsóvár, lelketlen kúfárnak. Unwerth azzal felelt, hogy visszavonta a hatnapos engedélyt is.

Ennél nagyobb csapás nem érhetette a tár- sulatot. Az előadás be volt harangozva, a lelkes ifjak a jegyek nagy részét elhelyezték, sőt a pénz egy részét elköltötték: a bemu- tatót tehát minden áron meg kell tartani. Nosza, szaladtak megint az országbíróhoz, hogy engesztelje ki a dühös Unwerthet. Nagynehezen leszerelték és így végre 1790 október 25-én először szólalt meg a magyar színész. A krónikások szerint lelkes, derekas munkát végeztek s a közönség, mintha csak megérezte volna, hogy történelmi pillanat tanuja, a legmelegebb szeretettel állt a ma- gyar múzsa hőlesőjénél. De a lelkesedés csak rövid ideig tartott: a társulat nem tudta végigjátszani a hat estét, mindössze kétszer szerepelt a Várszínházban és egyszer a Ron- dellában. Csak egy darabuk volt, érthető, hogy kifogytak a közönségből, hiszen a három

előadáson mindenki ott volt, aki Pest-Budán színházba járt. Egy másik nyom szerint Kelemenék nem is akartak egy hétig Pesten időzni, hanem Pozsonyba kívánták át- helyezni működésüket, mert az országgyűlés idején ott több közönséget reméltek. Kele- men járt is Pozsonyban, hogy a társulat útját előkészítse, de a teljes részvétlenség visszaűzte Pestre.

Kezdődött a nagy viaskodás, a magyar színész rettentő kálváriajárása. Pénztelen- ség, részvétlenség, pártoskodás, vizsály sze- gélyezi ezt az utat, amely végül mégis csak beletorkollott a nemzet áldozatkészse- géből felépült állandó magyar teátrumba. Innen indult el a fejlődés, a magyar színész hamarosan utolérte európai társait és ma ott áll rangban a legelsőik között. Urai Dezső

A TENGER LOVAI

Vágtatnak a tenger lovai
Végtelen csapatokban.

Fújja, borzolja őket a szél,
Alattuk a föld szíve dobban.

Szürke mezőkön robogva rohannak
Fehér hullámtarajok,
Sörényük táncol, szemük tovavillan.
Fölöttük az ég kavarog.

Rohannak, zubogva habzik a szél,
Fejüket magasra emelték.
Lábuk felpattan, süvöltve le hull,
Nyakukról dől a verejték.

Mennek előre, zúdulnak előre
És nem néznek soha hátra.
Alvó vizek nyelik el nyomukat,
Az útjukat senki se látja.

Mikor rabtestvéreik szomoró
Szekerekbe belogva kocognak,
Ők bátran, lázadva, léktelenül
Rohannak a viharoknak.

IMECS BÉLA

Mókás Máté

Írta: ILLY JÁNOS

A városka mulattatója, mondhatnám házi bohóca volt. Ettől a haszontalan mesterségtől eltekintve volt egy rendes polgári foglalkozása is. De ezt nem nagyon szívelte. A vármegyei irtócság valahogy nem fért a természetéhez. Mikor átlépte a vén sárga megyeháza dohos kapuját, a szíve aljára üledett a mókás, vicces természet és egyszerűen mogorva, keserű ember lett belőle. De esténként a „Fehér bárány” törzssasztala mellett csak úgy ömlött belőle az adoma, a tréfa, mintha valamilyen kiapadhatatlan bőségszaruból öntötték volna a vidámságát.

Egy napon ki is tették a szürét szépen, csöndesen a vén megyeházáról.

Nem is nagyon bánta. Akkoriban halt meg az édesanyja és a kis birtok bérletéből szépecskén megélt.

Esténként bejött a „Fehér bárány”-ba, ahol az urak kitörő örömmel fogadták. Zuhogott belőle a vicc, a tréfa, a kártyakunstsok híres, bravúros mutatóvanyai felgyújtották a jókedvet a borozó, mulatózó társaságban.

A századszor hallott viccek is eleven, új erőre kaptak az ő színes, komédiás előadóteltességétől. Mindenki ismerte már a csattanót, csak az ő egészen különös, egyéni, ízes zamatú előadókészsége gyújtott új lángot az elkopott, régi viccekben. Mikor összecsuorították ki a száját egy viccbe, vagy a cigányt utánozta, vagy figurázott az adoma során, a harsogó nevetések majd szétvetették a „Fehér bárány” öreg, dohányfüst-marta falait.

Idővel, a ráncszakadt sok nyomorúságban Mókás Máté tréfás vidámsága is valami fanyar, kedvetlen ízt kapott. A bérbe adott birtok sem hozta meg a régi, gondtalan életet biztosító jövedelmet. A „Fehér bárány” törzssasztala is mind csöndesebb, néptelenebb lett. Csak néha viharzott föl egy-egy hangosabb mulatság, amikor az urak az akasztófa-humor eltemetett, keserű önmardosásában nekivetették magukat a bornak, felejtsenek.

Ilyenkor odaültették maguk közé Mókás Mátét. Elmondatták a régi, kopott, megfakult vicceket, a kártyakunstsok is előkerültek, a tréfa nézvarázslatok, de mindez már csak

szomorú visszhangja volt a régi, vidáman parázsló életnek.

Dolgom lévén a kis vidéki városban, egy este én is bevetődtem a „Fehér bárány” régi multságoktól viharvert, füsttől barnára mart falai közé. Vacsora után csöndesen szívtuk a szivarunkat. A sok baj, a nem jövedelmező néhányholdas birtok, fizetés-redukálás, egyéb nyomorúság elvette a szavunk vidám pattogását.

Belőlem mégis csak fölfakadt a szó, mint késői bimbópattanás.

— Hát Mókás Mátéval mi van?

Öreg Rudi bátyám odaintett a sötét felé. — Ott künn van a sankban, ott boldogítja azt a néhány bevetődött szegény kubicost, akiknek még ujságot jelentenek a viccei... Innen már bizony kikopott... Elég volt szegényből!...

— Azért mégis csak kegyetlenség. Így elbánni vele!... — csendesedett el a szavam szelíd szomorúsággal... — Be kellene hívatni!... Elvégre valamikor igen jól éreztük magunkat, mikor itt mókázott, szórt a vicceit!...

Öreg Rudi bátyám odaszólt Jósának, a „Fehér bárány” pincérének:

— Eredj már, hívd be Mátét, egy pesti úr mulatni akar!... — nevetett fanyar, borizú, vén hangján.

Máté csakhamar ott termett az asztalunknál. Félve, remegő kézzel húzott ki egy gazdátlan széket az asztal alól. Leült. Elfogadott egy szivart, amit feléje kínáltam. Mikor már szürkéskéken felhőzött a füst a szivarból, csöndes szóval odafordultam hozzá. Halkan, hogy fel ne bolygassam a szép mult elnémult temetőjét.

— Halljunk egy jó viccet, Máté bátyám!

— Viccet? — szaladt le egy keserű ránc a szája szélén. Kutatón körülnézett a társaságon, a pohár bor, amit hirtelenében lehajtott, kissé fölguyította a kedvét. Belefogott a viccbe. Mindnyájan egymásra néztünk. Az ajkunkon halk mosoly futott el. Nem lehetett ezt Máté előtt elrejtetni. Észrevette. Azelőtt sohasem figyelt ránk, ha viccet mesélt. De most lesujtotta, fejbévágta a mi

Delibáb

összemosolygásunk. Beletiporta a szivarját a hamutartóba, pedig még lett volna belőle jócskán szívnyaló. Keserű arccal állt fel az asztaltól.

— Nem érdemes nektek viccet mondani!
Megyek vissza a söntésbe!

Csöndes, reszkető lépteivel megindult a sank felé, ahonnan néhány perc mulva már hallottuk a kubikosok harsogó, hangos kacagását beviharzani az étterem elhalkult, keserű csendjébe.

*

Az őszi hervadás aranszínében égett a város, mikor újra lekerültem. Dél előtt nagyobb sétákat tettem az ismerős uccákon, ahova az ifjúságom annyi színes, kedves emléke kötött.

A téren egyedül üldögélt Mókás Máté, kopott nadrágja szomorúan fityegett sovány lábszárain. Öreg, kitaposott cügcscipő ástott a lábán. A kopott, fekete nyakkendő csüggedten lapult meg a gallérja alatt.

Leültem melléje. A régi tréfás, mókás természet mintha messze szállt volna tőle. Hosszú, sovány kezét beleakasztotta a mellénye ujjába. Szomorúan nézte az őszi nap-sugarban fürdő sétateret.

Egy csapat gyerek hajkurászott arrafelé. Egy szöke, kis, vidámhangú, pufók kölyök-ből fölcsegett a szó, mint egy kegyetlen temetői harangcsilingelés.

— Máté bácsi!... Máté bácsi!... Én tudom ám, hogy nem varázsolja el a pénzt!... Bele se teszi a balkezebe... A másik kezébe van... Oda dugja!...

Máté leemelte öreg, ütött-kopott keménykalapját és a gyerek után hajította. Az arcára égő pirosság futott. A gyerekek vidám nevetéssel odébb iszkoltak. Súlyos botjával utánuk fenyegetett.

Lezuhant mellém a padra. Felhorkant belőle a szó.

— Átkozott kölykök!... Érdemes ezeknek valamit mutatni!...

A feje szomorúan lekókkadt a mellére, mint a vihártört faág.

— Rájöttek!... Megcsíptek!... — nevelt keserűen. — Észrevették a svindlit!... Hiába, már gyerekek sincsenek!... Már nem keltek senkinek! Meghalt a móka, a vicc!... Először ti hagyatok el engem, az urak... aztán a söntés!... Most meg a gyerekek... az élet!...

Könnyes szemmel nézett a tovafutó gyereksereg után, mintha az egész eliramodott, boldog multat siratná.

Dr Kovács György: A szívbetegségek és azok gyógyítása című könyv rövid leírást nyújt arról a szerepről, amelyet a szív és a vér az ember szervezetében betölt, majd három főfejezetben ismerteti a szív, a vér és a vérerek különböző betegségeit. A könyv terjedelme 128 oldal, ára bérmentve ízléses félévazonkötésben 96 fillér. Megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében Tolnai Világlapja kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány u. 12. Utánvételt való küldés a szállítást lényegesen megdrágítja.

A Maglódi Diákok Műkedvelő Köre előadta az „Iglói diákok” című szindarabot a Horthy Miklós Nemzeti Repülőalap javára (Balog felv.)

Szerkesztői üzenetek

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélbeni válaszokat nem adhatunk, még abban az esetben sem, ha válaszbélyeges borítékot kapunk.

Kéziratokat, fényképeket nem őrzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

K. E. és M., Rákoskeresztur. (4.) A művésznek az idén már két szerepet is ajánlottak fel, de egyiket sem fogadta el. A művésznek tudniillik az a felfogása, tekintve, hogy nem vállalt jó szerződést, csak olyan szerepet vállalt el, amely teljesen megfelel egyéniségének.

S. Ica. (6.) M. L. címe Budapest, Vigadó tér 3.

Az elveszett kesztyű. (6.) Úgyes dolog, de legnagyobb sajnálatunkra mégsem adhatunk a „Délibáb”-ban helyet. Kéziratokkal hosszú időre elvagyunk látva.

Sos. (10.) Még sokat kell fejlődni ahhoz, hogy elfogadható verseket írhasson.

S. Ferenc. 1. Tessék H. Zs.-nak a Vigaszínházhoz írni. **2.** A vers és novella nem közölhető.

Operarajongó. (8.) Valóban a „Denevér” Orlovskij szerepe tulajdonképpen férfiszerep, de mégis mindig nők játszották. Az Operaház most szakított ezzel a szokással, amikor ezt a szerepet Szilveszterkor férfival játszatta. Egyébként nem újság, hogy egy bizonyos szerepet férfiak és nők is játszanak. Emlékeztünk a „János vitéz”-re, amit a Királyban Fedák, az Operában viszont Palló játszott.

Dr K. V. B. (12.) Levelezőlapját vettük és annak értelmében intézkedtünk.

Színészjelölt. (20.) A „Párizsi nők” című zenés vígjátékot a Belvárosi Színházban játszották először 1937 december 10-én Mezey Máriaival a főszerepben. A két férfi főszerepet Rátkai és Pálóczy játszotta.

Komoly. (34.) A zsíros arcbőr a faggyúmirigyek túlzott faggyútermelésének következménye. Ahol több a faggyúmirigy, ott gyülemlik össze a zsír és válik olajosan fényessé a bőr, így elsősorban az orron, állon, homlokon, vállon. A mitesszerek és pattanások a zsíros bőr következményei s akkor támadnak, ha a zsíros arcbőrt sokáig helytelenül ápolják.

Színésznő szeretnék lenni. (34.) Az a bizonyos „házmester kislány” legenda már régen a múlté. Színiiskolai növendékeknek ma magasrangú állami tisztviselők, egyetemi tanárok, orvosok, ügyvédek adják gyermekeiket. Egyáltalán ma már semmi előítélet sincsen a színpálya iránt. Ma már minden szülő jól tudja, hogy a színpálya is éppen olyan nehéz kenyérkereső foglalkozás, mint bármi más. Legfőképpen a színpálya sokkal nehezebb pálya, mint bármi más.

Kíváncsi kislány. (40.) Az idei báli évad, a műsortervezetet látva, éppen olyan mozgal-

masnak ígérkezik, mint a tavalyi. A „Délibáb” mindenesetre közöl állandóan képeket a nevezetesebb báli eseményekről.

Márta. (6.) A leveles sajtos rud készítése módja a következő: 30 deka lisztet 10 deka vajjal, 2 késhegynyi sóval és kevés vízzel jó rétestésztává dolgozunk, aztán nyújtjuk. A kinyújtott tésztát tojással megkenjük és 25 deka reszelt parmezán vagy kemény maggyar ementálisajttal behintjük és összehajtjuk. A tésztát újra nyújtjuk, a beszórást 5–6-szor ismételtjük. Legvégül ujnyi vastag rudakat formálunk, amelyeket tojással megkenve, sóval és sajttal bőven behintünk. A rudakat közepes tűznél sárgára sütjük.

Operettrajongó. (40.) A Lehár-ciklus, úgy tudjuk, 5–6 Lehár-operettet foglal ezúttal magában. A Városi ügy tervezői, hogy mindegyik operettnak más lesz a primadonnája.

H. Jenő. (32.) Erre a kérdésre szakszerűen csak a Térképészeti Intézet tudna felvilágosítást adni.

K. József. (34.) Az Országos Közegészségügyi Intézetben tessék fordulni felvilágosításért, Budapest, IX, Gyáli út 4.

Többeknek. (20.) „A boldog házasság tudománya” című könyv rendkívüli sikert aratott. Sikerben még a „Férfihezmenés művésze” című könyvet is túlszárnyalta.

Kíváncsi. (4.) P. A. Tamás ucca 40 alatt lakik.

S. F. (30.) Amint a rovat élén olvashatja, nincs módunkban levélben válaszolni. A kért címet tehát itt adjuk. M. L. színésznő lakás-címe: Budapest, Vigadó tér 3.

Elvira. (42.) Azt a tanácsot adhatjuk az Ön esetében, hogy természetesen a szívére hallgasson, de azért mérlegelnie kell a körülményeket. Egy házasságnak minden körülmények között reális alapokon kell nyugodnia. Ha megélhetése annak a fiatalembernek az oldalán nincs biztosítva, akkor semmi esetre se házasodjanak össze, bármilyen nagy is az az állítólagos szerelem. Várnia kellene akkor addig, amíg a fiatalember helyzete megváltozik. Ezt parancsolja nem a szív, hanem az ész.

A. I. Szolnok. (46.) Nincs abban semmi, ha egy mű előbb könyvalakban jelenik meg, aztán színpadon, vagy filmen. A jelzett film, amely most olyan nagy sikerrel fut, mint könyv is igen nagy sikert aratott. Viszont nemrégiben ugyancsak az írónak egy műve, amely színpadon balettkben nagy sikert aratott, filmen megbukott.

Előfizetési árak:

1/4 évre 1 pengő 80 fillér, 1/2 évre 3 pengő 60 fillér

Felelős szerkesztő: BIBÓ LAJOS

Felelős kiadó: PAIZS GÉZA

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI

MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:

14-23-39 és 14-23-50

TÖBB MINT 2000 ELHUNYT ELŐFIZETŐ HOZZÁTARTOZÓJA KAPTA MEG EDDIG LAPVÁLLALATUNK UTJÁN AZ ELŐFIZETÉSSEL KAPCSOLATOS BIZTOSÍTÁSI ÖSSZEGET. A lapok terjedelmének hatósági korlátozása folytán, az újabb kifizetésekről a fényképfelvételeket és az előfizetők névsorát, helyszüke miatt nem közölhetjük.

A Délibáb humora

ZSÖLLYE, ELSŐ SOR

Feleség: Alfonz! Itthon hagyni a gukkert! Nem elég, hogy az első sorba váltottál jegyet — talán az öledben akarsz látni a görököket?!

ÉTTERMI JELENET

Főúr: Na, mit szolt a vendég a nyúlgerinchez?
Pincér: Elhítte.

BIRÓ ELŐTT

— Szóval elismeri, hogy a sértettel egy félóráig szidalmazta.

— Igenis, így volt.

— Hát akkor a végén miért kellett még ráadásul meg is vernie?

— Kiderült, hogy süket az istenadta.

A CENZURA BARÁTJA

— Néné, kérem, tessék olyan újságot adni, amelyben sok fehér folt van. Ujabbán arra szoktam rajzolgatni!

GRAFOLÓGIA

— Tegnap egy grafológus megnézte az írásomat és azt mondta, hogy léha, éjszakai életet élek.

— Hol beszéltél vele.

— Egy mulatóban, hajnali négykor.

GYANUS

— Miért bontottad fel az eljegyzésem Máriaival?

— Mikor legutoljára megcsókoltam, dohányszagú volt.

— Azt hittem nem dohányzik.

— Ép ezért!

SÉRTŐ GALANTÉRIA

— Szóval tíz pengőt akarsz kozmetikára? Nesze, itt van ötven!...

ITT A SZAGOS FILM

— Uram még se járja, hogy amikor orgonailatot áraszt a film, ön csak úgy büzlik a foghagymától!

— Bocsánat asszonyom, az első felvonás kolbászjelenetéből kivődött a ruhámba

EGYSZERŰ MEGOLDÁS

Védőügyvéd: Nem tudom mit hoztak fel a maga védelmére.

Gyilkos: Mondja, hogy maga követte el.

FARSANGI BÁNAT

Részeg: Berúgok, hogy elfelejtsem a feleségemet. Erre haza megyek és kettőt látok. Hát igazság ez?

PESTI ÉPITKEZÉS

Lakó (megérkezik teljes bútorzatával): Kérem, be szeretnék költözni.

Házmaster: Hányadik emeleten tetszett lakást bérelni?

Lakó: A harmadikon.

Házmaster: Akkor tessék délután jönni, még nincsen kész.

SZINÉSZEK EGYMÁSKÖZT

— Ma kint voltam a lóversenyen és játszottam egy lovat.

— Na, végre egy neked való szerep.

KÖVETKEZETÉS

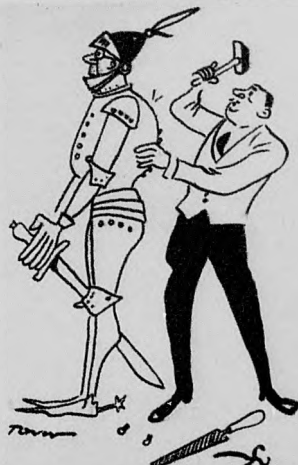
— Kora?

— Huszon... kilene.

— Nézze kisasszony, itt van egy tíz évvel előbbi jegyzőkönyv. Már akkor is huszonkilenenek mondta magát.

— Az lehet, fogalmazó úr! Mert én nem vagyok az a nő, aki ma így beszél, holnap meg úgy.

FARSANGI PÁNCÉL

— A rozsdától nyílik ilyen nehezen, uram! Soká tetszett az esőben állni!...

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten értékes könyvjutalmakat osztunk ki. Megfejtési határidő január 18. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés.

Vízszintes sorok: 1. Kapkodva, meggondolatlanul cselekvés. 13. Tavasszal, nyáron gyakori. 14. Cigány férfinév. 15. Játékos kis kutyák. 16. Magyar festőművész. 17. Német prepozíció és igekötő. 18. Isten — latinul. 20. Fekete — törökül (... Musztafa). 21. A germanium fordított vegyjele. 22. Olaszországi város Emilia tartományban. 24. Kettős mássalhangzó. 25. Előindiai portugál bírtok. 26. Földközi tengeri hal. 27. Kellemes, bizsergő érzés. 28. Kisfaludy Sándor. 29. Jávából eredő kelmeszínezés és kézimunka (visszafélé). 31. Sajátkezűleg rövidítése — kiejtve. 32. Férfinév. 33. Hárfa a háztetőn. 34. Rag (mássalhangzó — kiejtve). 35. Mutatószó. 36. Tetszetős külső (névelővel). 39. Súly (ékezetihány). 41. Kutyája. 42. Hegyek, nagy vizek tulsó oldalára való jutás. 44. Csak növényi táplálékkal él, húst nem eszik.

Függőleges sorok: 1. A színházi próbakon ebből olvassák fel a szerepeket. 2. Társasjáték

A mult számban közölt rejtvény helyes megfejtése

Vízszintes sorok: 1. Kukorica János. 13. Alázatos. 14. Tere. 15. Tenorok. 16. Talál. 17. Im. 18. Ra. 19. Edény. 20. Caca. 23. Inót. (Tóni.) 24. Ar. 25. So. 26. Am. 27. Belekeveredik. 33. Or. 34. Paver. 35. Lada. 36. Gíri. 38. Il. 39. Adnab (banda). 40. Ákácós erdők. 43. Ragadozó állat.

Függőleges sorok: 1. Katicabogár. 2. Ulema. 3. Kán. 4. Ozóra. 5. Rara. 6. Ito. 7. Cokl. 8. As. 9. Átadó. 10. Nelét (télen). 11. Orán. 12.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13											
15											
17											
21											
25											
29											
32											
35											
44											

Beküldendő sorok: vízszintes 1, 22, 44, függőleges 1, 11 és 12

fiatalok közt. 3. Korai izletes gyümölcs. 4. Gyulladás. 5. Valódi. 6. Kőrülvézés. 7. Szomorú — ékezet és betűhiánnyal. 8. Vissza: állatok testét védi (névelő van előtte). 9. Egy kis Innivaló. 10. Balkezes. 11. Pénztári, bankműszó. 12. Koszorús magyar költő. 19. Szavazatgyűjtő ládacska. 23. Tetejébe. 27. = 28. vízszintes. 29. Fiú — németül. 30. Belül lévő. 31. Elmázol. 37. Bálna. 38. Kiárusítás része. 40. Leánybecenév. 41 = 21. vízszintes. 43. Mássalhangzó — kiejtve.

Payper.

Selyemkabát. 16. Tenor. 21. Cél. 22. Treviso. 23. Iser. 24. Aka. 26. Aida. 28. Erika. 29. Epica. 30. Velez. 31. Eldől. 32. Dankl. 37. Rág. 39. Adá. 41. Od. 42. Ró.

Jutalmazott megfejtők névsora

Helyszűke miatt csak a jutalmazottak nevét és a lakóhelységnek kezdőbetűjét közöljük. Kovács Imre, Bp., Ferencs János, Sz., Tutajos Gyula, K., Dénes József, Bp., Léces Irma, N., Zimonyi Ferencné, Sz., Ábrahám Mihály, D., Varga Ferenc, E., Makay Ernő, Bp., Soós Otília, Ó., Hegedűs Lajos, F., Guth Tibor, Bp., könyvjutalomban részesültek.